

Liber Solerii

ANTONIVS
DE ARENA
PROVENÇALIS,

DE BRAGARDISSIMA
Villa de Soleriis.

A D S VOS C O M P A G N O N E S
studiantes, qui sunt de persona fiames, bessas
Dansas & Brasos practicantes, nonnullos
quamplurimos mandat.

His posterioribus diebus grassis augmenta-
tus, & à mandatis Conardorum Abbatis
YO, de Rothomago, in lucem
enuoyatus.

Stampatus in Stampatura Stampatorum.
M. DC. LXX.

LECTORI

Liges dansardi sunt blos, quae fecit Arena
Bragardissamus, arque foliatus homo.
Omnia scire bonum est, vivere dummodo recte
Inter prudentes, emnia tempus habentes.

3
33333333333333333333333333333333
33333333333333333333333333333333
33333333333333333333333333333333

LIBRARIVS B R A G A R D I S S I M I S Dansatoribus de Francia,

S.

QVONIAM sagi homines de tempore
præterito studentes scrutantes, utrasi-
vis scripturas dixerant, quod ope-
rat redditum computum de omni parola
ociofa: & quod propter entretenamento
nostræ viæ, non sicut, nec est hodie melior
Recipe, quam bene vivere & lætari: nam,
ut dicit Salomon, Spiritus tristis desiccat
ossa: ac facit ut in tempore guerrarum plu-
res cumbent in melancholia, de qua vix el-
capare possent (ut quidam affirmant) nisi
prælio occurseretur. Hac de causa & ut post
pascha regosaretis & gaudeatis ad iuicem,
vobis prætempo hunc nouum librum M. An-
tonij de Arena, qui præter guerram de
Roma, Neapolitana & Genuensi, scripsit
in eleganti stilo, vsum & sonnam dansandi

A . 2

bravos & gaillardas, per quas fit motus corporis, qui per se est calefactius, inflammans jecora bragardissimorum juuenium ad amorem damicellatum: & facit s̄epius ut delicia iuuentutis & ignorantias non meminerint, entretenando illas ious la feuille, & faciendo la cabriole pour l'amour d'elle: quod malè placet controlantibus dansas, quibus vna semel certa damicella francesca respondit, quod inter ludos recreationis non fuit, nec qui magis recreer vel alleget spiritus hominis quam dansa: & quod difficiliter mensura & cadrensa intrant in testam lourdantis, & quod illae tantummodo possunt reddere hominem benè compositum & resolutum in suis factis & desseignis. Dicebat præterea quod si esset mortua & audiret sonitum alicuius instrumenti musici, vellet resurgere & adhuc semel balare, cum illud sit proprium generis feminini. Certe qui dansas ignorat, laissant retro les fillettes quæ in banquetis dansare desiderant, non est amore dignus. Quapropter (gaij lectores & vos bragijs juenes) ne in earum malam gratiam rumberis: libellum nostri Arenæ praticate, & nobis (de eo quod renascitur) gratiam habetote. Est enim facetissimus & ad stylum Merlini Cocaj, poëtae macaronici compositus.

ANTONIUS DE ARENA,
magnifico auunculo suo, Dominino Antonio Viallo, Doctori Medicinæ benè merito, felicissimam urbem Auxitanensem in Vasconia habitanti.

EPIGRAMMA.

*I*tier mortales, medica venerabilis arte
Quos tenet ingens terra benigna suu,
Cui debet mulum felix Vasconia terra.
Et patria nimium, terra beata suu.
Cesares positis librī, mea musa cupit
Orphais resonent, ut mea plectra modis.
Nam licet inerdum genitalem ducere vitam.

Quando voluptuos tempora latet ferunt.
Nunc quia frondosi reuirescunt undique sal-
tus

Et magnus festum conficit omnis homo.
Venit pulchra dies, & venit amabile sensus
Qua iuuenes choreas tripudiare solent.
Propreca medica rutum virtutis asylum,
Per lepidos cantat musula nostra sales.

Quos tibi descripsi, noscas ut annuncie quācum
Charus tui nostro pectorē regnat amor.
Nunc ad te properant nostri monumenta laboris:
Hinc velut ad numen missa libenter eunt.
Summo pœna licet, mānū quoque minima
gaudent:
Accipe sic vōi fīs tua compos erat.

ANTONIUS DE ARENA
Solariensis in florentissimo studio
Auenionensi studens, suis amantissi-
mis sociis, ceterisque Lectoribus.

Vm animaduerterem quām plurimos
Cibrardos iuvenes grauitate errare in
via daulatum, ignorantia eorum succur-
rendum existimau, vt honorem contige-
rent, & hilariter viuerent: quoniam atte-
stante capitaneo legistotum Bartolo, in
procēsio trium librorum Codicis: Omnes
gaudentes floridam aetatem faciunt: & tri-
litis animus ossa dessiccat, quandoque in
mentis periculum trahit, quandoque enim
semper legali studio vacandum est: Vide-
mus enim plures, quorum mentibus, stu-
dij assiduitas futorem generat, & nescio
qua mentis caligine capti delirant. Cauen-

dum est igitur nobis ne in vulgare prouer-
biū incidamus: Parum stringu, qui nimil
amplectitur. Nimirum causam cecinit Ohi-
dius in epistolis:

Quod carēt alterna regis, durabile non est.
Hac reparat vires, fessaque membra leuat.
Arcus & armatae tibi sunt iniusta Diana
Si nunquam cessetendere, mollis eris.

Et Cicero Oratorum princeps, in libro de
Officiis, Iudo & ioco vti licet: sed tunc,
cum graibus serisque satisfecerimus re-
bus. Et Stoicus ille Cato:

Interpona tuis interdum gaudia curis.
Letitudinē etenim est, cūm tempus possulas
aut res.

Cūm igitur nunc se offerat hilarissimus
mensis Maius, quo tempore omnes populi
voluptati, & gaudio, lētitiae, & omni
solatio indulgere solent, vt inquit Glos. &
ibi Doctores in l. unica. C. de maya uita lib. xx.
tunc enim apparent herbæ, frondesque vi-
rentes: & garritus auium corda hominum
lētitiantes, Bononiae, & in nostra Prouen-
cia, ac hīc Auenione in viis reginas pro so-
latio faciunt, quas viri coguntur oculari.
Item in dicto mense Maio, amasij in si-
gnum amoris & solati causa, ante portas
luarum amicarum altissimas arbores planta-
re solent: quas Mayos appellant. Quare à

sapientibus non videbor incensus si temporis opportunitatem fecutus, laetitia & iucunditatis gratia, in medium nunc aliquid pro solatio omnium afferam: exemplo glo. in l. agriaria, ss. de tem. mor. quae dicit. Distinguere tempora, & concordabis scripturas. Volui itaque hanc ardorem & difficultem materiam dansarum, alacri animo, isto iucundo tempore tractare: ut quod à nullis unquam scriptoribus commendatum fuerat (aut si quid erat perpetram & indigeste conditum) aperire posseris traderem. De hac enim materia solet id dici per Doctores quod habetur per Accursum in lib. iiij. ff. de verbor. obligat. miranda nouitas, subtilis subtilitas, quis eam ruminabit? Et solebat dicere Dominus Paul. de Catt. de ista materia, cum se operaret eam difficillimam in l. Pomponius in secunda, ff. de negot. gest. Or sufficit te multo difficile & speculativo aduertaris quæve dico che sono anni quadragesinta quinque chio danso, & hora questa materia ma datu fatiga como començasse, A desso io ve dico: bisogna se studia, chi vuole sapere. Igitur vos huius rei studiosi quicumque scire cupueritis, pro viribus innigilate: nec transitorio studio vitamini more desidum studientium, qui lecturas suas male & sicco pede repetunt,

dicit glossa. in parag. i. in aut. de quest. &c dum Doctorem legentem audiunt, ab illius dictis animum auertunt: & male intenti castra in Hispania ædificante, & tegulas domus numerant, dicit glo. in l. vniuers. C. de stud. lib. viii. ro. lib. xi. Neque enim sufficit in studio manere: sed oportet studere. arg. text. in l. si quis ante & ibi Iason in sexto notabili, ff. de acquir. poss. & dicit glossa in l. vniuersique, de prox. sacro. scri. lib. x. C. quod non sufficit diu sterile in studio vel in scholis, sed bene & laudabiliter studuisse. Etiam dicit text. in e. gloria Episcopi xij. q. ij. quod non sufficiens Hierosolymis ubi est sepulchrum Christi: sed Hierosolymis bene & laudabiliter vixisse, laudandum est. Ergo vos nunc summa opa a laetrique studio, instar Legum has dansas nostras accipite, & vosmetiplos eruditos ostendite, ut spes vos pulcherrima foueat. Hæc enim materia vos frequenter oblectabit, maxime cum in toto corpore iuris civilis nulla reperiatur virilior nec practicabilior: hæc enim singulis diebus de facto contingit: & circa ea quæ sunt quotidiana nos diligenter aduertere suader. Iurisconsultus. in l. legami in princip. ff. de liber. lega. & quemadmodum sanctissimæ leges non permittunt quenquam vivere in paupertate: neque mori in anxietate, iuxta rex. in par. fi. in fi-

aut. de hered. & sal. sic istae nobilissimæ dansæ non permittunt quenquam viuere in dolore, in tristitia, nec in melancholia: imò semper reddunt hominem incundum, hilarum & gaudentem. Quare impræsentiarum, huic scientiæ diligenter nauare: & si quicquam incultum, nuda ac ignarum laborauerimus, hoc non ignorantia, sed huius scientiæ difficultati adscribendum censeatis. Etenim quæ maximè difficultia sunt, solent interpres, sermone trito ac penè vulgari declarare, ne quod ignotum & obscurum est, ignarius & obscurius reddere videantur: inquit tamen etiam Glos. in l. consentaneum, C. quomodo & quando index quod humanum est peccare: sed diabolicum est perfenerare: & est text in l. iij. ff. si quid au- sem. C. de vere, iur. enuclean. quod in omnibus benedicere, & in nullo inclaudicare posse est diuinis mto. quæna humanitatis. Valete.

NARRATIO.

OMnis quæ à ratione suscitatur de ali-
qua re institutio, debet à definitione
proficieti, ut intelligatur quid sit id de quo
disputatur. Ita inquit Tullius, Romani elo-
quij maximus author, offic. lib. i. & ita
femit Iurisconsultus in l. i. ff. si cer. per.
Licet tamen omnis definitio in iure sit pe-
riculosa, l. omnis definitio, ff. de re. iu.
deo ut nulli Doctores bassæ dansæ defini-
tionem aggredi hastenus fuerint ausi, ego
tamen inter Doctores dansantes minimus,
dabo definitionem, quæ indicio Doctorum
citra-montanorum & ultra-montanorum,
non erit periculosa, imò tuta: quod non
erit mirum propter gl. in l. Gallus, ff. de li-
ber. & posthum. quæ dicit, *quando iuniores
tanquam perspicaciores*. Quare volente Deo, ad
dictam definitionem ipsius dansæ me con-
uerto.

QVID SIT DANSÆ.

QVid est dansæ? Est vna grossissima con-
solatio, quam prendunt bragardi ho-
mines cum bellis garis sine mulieribus
dansando, chorisando, syringando, balando,

de corpore gayo & frisco, quando mene-
stius, carlamarius, flutarius, juglarius,
tamborinarius, bassas & hautes danas, tor-
diones, branlos, martingalas & alias sautas
rellas tocac, siblat, carlamuat, sifrat, tam-
borinat, harpat, rebeccat, floutac, ioudat,
organat, cantat de gorgia, de carlamusa
clara, de carlamusa turda, de fluta de tri-
bus partusis, de fistro, de rebeco, de l'harpa, de
lobotlo, de dolayna, de calamia, de trumpetiss,
de corneto, de clauerio, de organis, de ei-
pinera lola, de cistro lolo, de elpineta or-
ganisata, de manicordio, de eſearcherio, de
chipachaplo, de fonfonia, de calamela, de
focabotis, de viola, de guitarra, de leudo,
de clauicordio, de sauterio, de tamborino,
de tambalis, de cimbis, de coro, de clavio-
lo: & sic de aliis instrumentis, si qua sunt fi-
milia per totam rubricam. ff. & C. de fide in-
strumentorum.

DEFINITIO DANSÆ.

DEclaro istam definitiōnem. Dixi quod
dansæ est vna grossissima consolatio,
quam prendunt homines dansando cum
bellis garlis, intellige quando dansamus à
l'vianâ de Fransa & de Prouensa: nam in
enīibus partibus Francie, & Prouencie,

homines dansant publicè in domibus, in
plateis, & per carrerias, simul cum mulieri-
bus, tenendo eas per manum. Sed in Hispania
& in Italia, vbi sunt homines multum
jalosi sive zelotypi, homines nunquam, aut
rariamē dansant cum mulieribus: sed ho-
mines soli cum hominibus dansant: la qualis
causa est vna grossissima truffa & begerria,
anno (quod est peius,) puellæ nobiles & de
estofia, quæ non sunt maritare, quasi nunquam
exiunt extra domum. O beata Francia! o bra-
gadissima Prouencia! quæ est patria plena
bonitatem, castitate, & sanctitate, & ideo quia est
paysus sanctissimus, plenus bonis gentibus,
plures sancti & sanctæ voluerunt habitare in
nostra prouincia; & primò sancta Anna ma-
ter Virginis Mariae, & est in ciuitate Aten-
si. Secundò Maria Iacobi & Salome forores
Virginis Mariae, quæ sunt in ciuitate dicta,
Laimarios, iuxta mare positæ. Item dina Ma-
ria Magdalena quæ est reverata honorificè
in ciuitate de sancto Maximino; vbi
est etiam vna ampula plena de sanguine
Iesu Christi, quem in die Veneris sancta,
videbis perfectè rubrum. Item Sanctus
Lazarus est reveratus in triumphatissi-
ma ciuitate Massiliensi: item sancta Mar-
tha, quæ est reverata multum iiquissimè
in ciuitate Tharasconensi. Item, caput

beati Antonij, quod singulis diebus facit magna miracula, & est reveratum in magnifica ciuitate Arelatensi: & sunt plures alij landi in nostra Prouencia quos hic, causa breuitatis, praetermitto.

INTENTIO ARENAE.

Item declaro: Dixi quod dansa est grossissima consolatio, quam prendunt homines dansando cum mulieribus: non intelligas, quod homines capiant voluptatem & solatium propter puellas, nec puellæ propter homines, cogitando ad incarnationem, quia esset peccatum, sed intellige, quod capiant consolationem & gaudium propter alacritatem & allegriam, sive melodiam soni, quem facit flauta & carlamus, quando tocantur & siblantur: nam quemadmodum bonum virum purum iustificat cor hominis. Ut dicit glo. in 1. ff. de peric. & commod. rei vendit. gaya dansa est alegria & iustificat corda hominum. Et dansa de se sola non est mala nec prohibita, prout videmus singulis diebus de facto; immo est consuetudo praescripta inter gentes: nam populus vius est bona fide chorœis sive danis teto tempore, de quo non extat memoria hominum in contrarium, & talis consuetudo vim legis obtinet,

textus in 1. patag. ibi. Vetustate in legis obtinere, ff. de aqua pluvia arcenda cum simili. Sed si dansando cum mulieribus cogites ad malum, erit peccatum, & illud non erit de materia dansandi sive chorandi, sed extra materiam: nam sicut ars Notariatus facta prout debet, debet fieri, est bona & approbata, ita quando Notarius committit falsitatem, est mala & prohibita. & illud non dicitur de arte Notariatus, sed extra artem. Ita ars Apothecariatus est bona, quando est facta prout debet fieri. Sed quando Apothecarius fraudat medicinam, ponendo unam drogam pro alia, putè falsè qui pro quo, illa tromperia vel falsitas, non dicitur de arte medicinæ nec Apothecarius, sed extra artem; & sic est de dansis & de aliis artibus. Nam si danses cum bellis puellis, & cogites ad malum, & continues in illa mala cogitatione, peccas, & Dominus Christus te corrouflat: sed si non cogites ad malum, vel non continues in illa cogitatione quam primo habuisti, non peccas, quia quandoque animus inuitus polluit prauis cogitationibus, quia primi motus non sunt in potestate hominis: & secundum sacram Scripturam, & secundum ius Canonicum & Civile est permisum unicusque respicere bellas sceminas & garfas, &

dummodo reddat humiles gratias omnipotenti Deo, qui fecerit tam bellas creature, & ita ego facio cum respicio eas oculo charitino, de drito & de trauerlo, sicut conscientia mordet.

REVERENDISSIMO

IN CHRISTO PATRI

Domino meo Bartholomaeo Portali, Troianensi Episcopo, Lugdunensique Suffraganeo, Nouellas de guerra Romana, & pluribus aliis gentilissimis.

ANTONIUS DE ARENA mandat.

O Deus omnipotens, fortunata quando tuabis?

Quae fuit in guerra nunc inimica nulli.
Perdere garris omnes fecitque canallos.
In campo Roma, quando batalla fuit.
Atque ego pensabam personam perdere charam:

Sed bene gardauit tunc mea membra Deus.
Nam Christum Dominum de grande corde precebam.

Et sanctani Maurem forinier atque suam,
Omnes & sanctos & sanctas de paradyfo:
Grandes deuotus atque fidelis eram.
Dum timet unus homo, quod mors non occidat ipsum,

18 DE GVERRA

Sanctus sanctus adestr. respiciendo Drum.
 Passato la malo, post è gabaro lo scatto,
 Non curat nimium rufus amare Deum.
 De tali guerra non escapare potebam.
 Et mili de morte grada p'adra fuit.
 Pou pou, bombardes de rota parte perabant.
 Dicibus, nigrus ille diabulus erat.
 Tif ras tof & tif dum La bombarda bisognat.
 Garda las gambas, ne iù i blesso e sot.
 In terram milleos romanes iumb'e videbamus
 Testas & brasse, arque volare pedes.
 Non esparigebamus villos de morte ferire:
 Quem non blesso lano, ille beatus erat.
 A l'allungà l'allaut, semper erumpere sonabat.
 Coragium cunctis grande tocando dabant.
 Et tuba terriviti sonis tarantara parlava.
 A lata tri-lato-ta dan-dara tar-la-rla.
 Arque tabassabam per campum i' impetu plura.
 Siblabam etiam plurima figura bene.
 Contra Romanam vidam tunc fortè frapabant.
 Arcubusando torda bugada fuit.
 Semblabatque caues mastinos arque leones
 Quum propriez denuncie erupbiare solent.
 Sed nos de Roma nullum rebus autem illos
 In prima suria, Roma batimt eos.
 Ascere leuavit eis tunc estendardia quinque.
 Et tulit ad castrum sed traxinavit ea.
 Non rite i' costi sum habuerunt mille ribaldi,
 Mille earentem ipse manit ego.

ROMANA.

19

Et contra ipsos artillaria nostra tirabat,
 Bombardando rincava et eos.
 Nunquam mancabant mille os de morte ferire.
 Omnes combatunt respiendi nihil.
 Et costas duras multum expossimus illis,
 Corporibus neoris terra cuberta fuit.
 Grandis battaglia per gemitus si que visagios
 Fecimus, et vistans forte fogare suam.
 Fortiter & resiliam, misericordia macanimus illis.
 Copos de pedibus mille dabamus eis.
 Et suis in terram combasit tunc Capitanus.
 Una sacra linea grossa tuauit eum.
 Extra lo Tlorum valde aplauimus illos.
 Lo mortolagium dicere nemo potest.
 Nos semel in futram totos boceamus illos.
 Atque ecce si Roma putabat eos.
 O maledicta dies! dum se fortuna reversar.
 Ade profundi, usque menare sole.
 Si fortuna volet fies de Consule Rhetor.
 Et si sis pauper, ipse beatus eris.
 Te fortuna Deum facimus, calique locamus.
 Ad placitum semper perficiens omne tuum.
 Sic volo, sic imbeo, sic pro ratione volumus.
 Tu dixi, quando la tua testa faga.
 Gasti Romam, in defortuna rivalda.
 Contra rasonem abominata fuit.
 Intravit Romanum per fortam mille ribaldi,
 Per certe qui paucis tunc volvere viris.
 (Credet apellatos monachos, non nisi que necabat)

Testiculus etiam guerra copabat eis.
 Sed bene debebat etiam transtulare priapum.
 Bellas garsetas nocte dieque teneant.
 Et totam Romanum robbabant atque pillaabant:
 (Credo) robauerunt omnia templa Dei.
 Atque cruces, calices, sancti Petri queque capam.
 Pace reliquias, omnia sacra sumi.
 Tunc ibi vidisses reremnum mille ribaldoz.
 Nestram quarentes ensi copare gulam.
 Quare ad Castellum Sant' Angi me reiunans.
 Fortissimi vidi quando venire malam.
 Credet nulli, valde fuit id miserabile visu.
 Nam per borrellos Roma pillaata fuit.
 Despicella mit tercentum mille donsellas.
 Federunt curdie (crede) volare rapum.
 Tarabistabant fillas terribile foris.
 De bishocardu maxima guerrajuit.
 Mal bene li faciat paulardis atque ribaldis.
 Illis dicitur queso, la mala pesta Deus.
 Tunc erat in castro multum gaillardabrigata
 Nataque Rosa dominus Papagus sanctus erat.
 Ramis gardahat tunc puras saginas ille.
 Qui defensauit Massiliamque branam.
 Et semper semper clamabat Francia vivat.
 Omnes vincemus spero, iuvante Doo.
 Post contra Castrum fuit & fortuna renversa.
 Appunt amictum prender e forsa fuit.
 Forsa fuit nobis uicem dimicere Romanum.
 Videl traysonem Franca venire malam.

Ad bagas saluas & tunc sororimius omnes.
 Et milites flebat Roma benigna suos.
 In Castro sanctus sed rure lo Papa remansit.
 Qui male tralatus pauperiisque fuis.
 Quis mala Romanis dederit Hispanica guerra.
 Nulla unquam posse Misericordia referre sibi.
 Papam fecerunt arransinare ribaldi.
 Espressa velii colla diabolus eis.
 Et priserium rennerunt tempore longo.
 Post perdonare est ipse coactus eis.
 La mala bossa, precor, et nes estrangler ad unum
 Et malus adueniar lo capo sanguis eis.
 Si Deus ad celum se presto non retrassu.
 Per prisoneium credere Pilatus erat.
 Tunc per colatum pensabam prendere Christum
 Id per consilium passaveratque suum.
 Sed Deus ad celum confessim se retrauit:
 Bombardes viuit quando tirare malas
 Escalam calis rufum deponere iussit,
 Sursum montare, ne nula turba queat:
 Sed quia macraruim Dominum deprendere Christum.
 Coperum rufsu vicarium lo suum.
 Lemo cunctus gradu semper Christus mala punie.
 Is sine defectu credo pagabit eos.
 Si fabiisseta quam saussam la guerra donat.
 Nun la irrotuisse nunc tibi iuro Deum:
 Per testam si apas, per gambas, omnia rumpit,
 Atque tuas gentes, respiciendo nubil.

DE GUERRA

A pede tornati mesquinus tunc sine lanza.
 Periorum bigot paupera guerra fuit.
 Ad parvam cornu meam me fecit egestas.
 Nam miser & pauper, arque bellus eram &
 Num denarium non me trainare videtam.
 Espedassamus & quasi nudus eram.
 Facti usque fui multum & lassis veniendo.
 Inflatusque natos semper habendo pedes.
 Me astrossabant veniendo sepe tacant.
 Certeando corpus fornicer omne meum:
 Et milia per seiam donabam bastonias.
 Quod mihi gravabat & male soror fuit:
 Oy sy, contabam los eos quando pillabam,
 Sed nostrum semper pievile casum erat.
 Et non audiebam de lingua dicere monum.
 Quamvis barratas tunc mihi mille darent.
 Plus mili dicobant, se ransanabus arena?
 Aut eris à colla testa copar tuo.
 Tu pensare pores si te confonia mordet.
 O qualis curism tunc remenabar ego?
 Omnia credo bona pro resquiar la morem.
 Omnis homo donat plaudiendo nihil.
 Sic ego feci, tunc totum credo: dedicem
 Nihilum lo pessus mortis amarus inest.
 Post me laussabant cimicil trobare valebant:
 Sensa denariis bursa semper erat.
 Tunc per amicos ibam, in demandando tua vita,
 Me prouferem, quid nihil fors fuit.
 Parlata bene, mescolando mendacia veris,

ROMANA.

Ut possem fructus veniri cabere mei.
 Piccas quis docuit nominum parlare parolas?
 Venie & formandas, dum habeas ipse famem.
 Et mihi tunc populus rotus pendebat ab ore,
 Quando racomandam tristia facta mihi.
 Quicquid ait omnes, in entro iudicat omnes
 Spes mea parlando vivere sola fuit.
 Virtus regno est meritis acquirere amicos.
 Fac bene si possis omnibus ipse viis.
 Numquam perdantur seruire facta probato.
 Reddis como gratus labore facta sibi.
 Mones immobiles nunquam scilicet acommodari.
 Se incommodi homines, quandoque rite vides.
 Grandas vicinias sed non in obire valebant.
 Est fide de Christo perditus omnis amor.
 Tunc ieiunari per forsam mille migadas:
 Ut lupus in campis tunc afamatus eram.
 Tempore felice, mulos numerabis amicos.
 Si forsan poris, nullus amicus erit.
 Ille bonus adest, riquestas qui tenet amplias.
 Pauperam gentem necno videre posset.
 Pro lucro ibi pone diem quicunque laboras.
 Fauco d'argentis est dolor impareillus.
 Prendere mi in casa quibus de nocte volebat,
 Por las carterias sepe cubile fuis.
 Friscus eram, non transblando corpore multum.
 Frigidus glacie pectus amans erat.
 Oy mater de Christo anni la nocte oridibam.
 Frigore de grande mane gelatus eram.

24 DE GUERRA

Omnia passari sicut unc tormenta laborum.
 Infinita mala bac rati guerra dedit.
 Jurabam semper, nunquam me guerra temebit.
 Escapare semel si die a vita potest.
 Senz a memiri; vobis hic pradico verum.
 Fort male contentus al reuenire sui.
 Sea rursus soci tornando de là les montes.
 Prendendo pagata Rege dedante bonam.
 Ac de sua ciuitate in sermonando la testa am.
 Propositi facient vertere verbabo num.
 Despachatus como facios despachiat omnes,
 Tunc inuenies facile pro faciendo malum.
 Sic magis ad guerrata tae aduenturare phau.
 Meque remontare mens tua semper erat:
 Et cum Lamreco domino post me solius,
 De ioto campo qui capitamus erat
 Delà los menes ierium marchauimus omnes,
 In tali guerra genta brigata fuit.
 Ipse cavallerius per campum me rigol abam,
 Genit galaudus semper arena fuit.
 Gendarmeria bragan per payso rezalo ando.
 Creindere se faciunt ut focus atque focus.
 Bruegiant iurant ame passant, sapè que frapan.
 Es paupræ gentes tunc male tempus habent.
 Villains, paillars, tacchini, meissani acque riball
 Pro banque; ando la vnualla trojet.
 Es si payssarmus gallinam non cito portat,
 Trenta bassonatas tunc sua testa caput.
 Est pro gendarmis bragardis grappa polailla.

Semper

ROMANA.

Semper grignoram vina benendo bona.
 Grans gemilhommes se appellant undique toti
 Segnoriae nullas & bona paucia tenem.
 Multories faciunt arrançone la gemem.
 Nolunt donare quando libenter eis,
 Italiani totam presto gagnarimus inde.
 Prater Milanum, non voluius eum.
 Gennua nostra fuit, claves portarim & ame.
 Clamando forse Francia parce milii.
 Et pia Fransafuit perdonem tunc dedit illi,
 Et tanquam filiam tunc recebis eam.
 Dommagium grossum semiuit Papia dolta:
 Tunc per gendarmas abutinata fuit.
 Damno riss suo nimix fuit ipsa rebellis,
 Et regi nostro pessima damnata dedit.
 Ad Naplù celeres rursus marchavimus omnes.
 Tunc grandus trahinus grossaque braga fuit.
 Lamrecom dominum cregnabant como diabluna
 Gentes de payso, quando somabat eas.
 Tunc omnes villa sive claves ante ferebant,
 Et se rendebant corde volente bono.
 Et magnam cheram lo payssus ly faciebat.
 Sis bene veniens, noster amice, precor.
 Patria mandauis, quod prestuer ipse venires.
 Fransam demandat Naplirane genus.
 In pogio realo fuerunt tentoria nostra.
 In granda braga tunc ibi campus erat.
 Inconveniens post cepimus esse maladi,
 Villus gendarma non bene sanus erat.

B

*Impognabat ibi nos omnes pessi mafbris,
 Qua plus manuatis quātū mala pessi erat.
 Vairolam grossam, seu manus dicere bobas;
 Lo mal de Naplis impego labat eos.*
*Chancros homines plures, gorsēisque videbam,
 Inuernissatis forie priapis erat:
 Et geras boſſas de compagnone tenebant.
 Que los gardabans de cule are milat.
 Barberiu cangas in planis arque sic abat:
 Impognoſſauis ſed milat ipſe fui.
 Gruos homines plures ci amare videbam.
 Las gentias faciunt ſaje cridare viros.
 Oy, vemes plagos, o fegeſ, o mala gontia.
 Oy oy las gambas, o mala gontia, race.
 Reliquas aliqui portarunt deça le meutes.
 Per tocum mundum grossa vairola vogat.
 Et faciunt plures tocum refundere corpus.
 Eſtabas, drogas, la medicina perit.
 Tunc erat in campo pietas gressissima certi;
 Nam sine rafone tuor remenabat eos.
 Noſtras perſonas brulabam arque calores;
 Multum chandaffus payſus ille manet;
 Ciem perduimus eroſullus me querat in illo,
 Ordins & brucis & malē ſannī adēſt.
 Gagnaviffemus de Naplo tunc puto villam,
 Sed iotus campus forie maladus erat.
 Tum proprieſ febres maſſauas arque beuenauas,
 Naplius nam toras impoſonauit aquas.
 Nos eiiam nimium certe chanuauimus ante,*

*Sensa dare alarmas aut à l'assaut, à l'assaut.
 Naplum de facto nos affegauimus inde,
 Audebat nullus atque fatigare foras.
 Et pensabamus tunc affamare la villam,
 Renderet & quid ſe, ſenza frepare nil il.
 In prima furia quando arribauimus illic.
 Si picaviffemus, omnia noſtra ſorent.
 In prima furia Francesi ſuia ira rumpunt,
 Vincere non poſſes tunc lo diabli eaſ.
 Lautrecum dominum febris poſt gressa tranſit
 Daunagium nobis mor ſua grande fuit.
 Bagagliu noſtrum totum perdiuimus illic.
 Neſcit quid facias, crede, maladus homo.
 Ecclim & multum de reſcapare la viram.
 In grand dargerio la mea viſa fuit.
 O Deus arque Deus, quid vis quod nos faciamus?
 La mala fortuna nos accipere putau.
 Omnes gendarme ſumus de paupere regno,
 Nos alios melius Christe innare velis.
 Maxima eviſi morum eſt ſemper patet, la virtus.
 In defortunis coragiare decet.
 Omnia pro melior nos mala multa ſufriuimus.
 Quos amat in terra caſſia ipſe Deus,*

De Guerra Genuensi.

Genua cum vidu tales contare nouellas,
 Quod noſter campus deſtrāmatus erat,
 Omnes banderis contra nos ipſa vi uir.

Incontinentia tota rebella fuit.
 Gemma in nimium variis nimiumque reuolit.
 Tu male rottensum quartis habere modo.
 Mane peius Fraus tuus de sero tique rebeccas,
 ut venias uariat sic variare sodes.
 Tute repentibus tam etio te rebeccas.
 Te clarificabit Francia tresque bene.
 Ad sacrum & sacros totam nisi Francia penata
 Unquam non porarie credere videre bonum.
 De viuis plena est irrepentibus atque magistris.
 Pro Franza nuncquam firma manere posse.
 Si mihi Rex credat nos es quondam illata.
 Et plus de iusta non mala causa dabit.
 Argentum plumbo lapantamenta redressant.
 Placatur donis Imperi ipse datus.
 Andreas Doria nunc etiam se rebelavit,
 De quo se sis abas Francia tresque bene.
 Quatumque posset contra nos atque maligum
 A la fine tamen Franza crocabit eum.
 Francia nostra manei de tota parte trahita.
 Quos pensat fides sepe trahire solent.
 A totis faciunt a torre sequi rebeccas.
 Nam trahit gemitus Francia ieiunas.
 Iesus Rex noster, est de bonis repletus.
 Braga destruimus, siveque valentus homo:
 Non est in mundo Rex plus gaillardior ipso.
 Per forsan nullus vincere posset eum.
 Extrat homo grandus valde bellissimus atque
 Regalem traianum semper habendo bonum:

Est bene formatus, recte de corpore factus:
 Deficit in nihilo forma virilis ea.
 Omnes virtutes de mundo possidet ipse:
 Est plenus talus de chari, ac bona.
 Hic leges sanctas scis omnes a que ministrat.
 Lo princeps semper omnia uera sapit.
 Filier Aristedes rex est cognomine iustus.
 Ad populum totuta non facit ipse suum.
 Rex milium iustus valdeque bonissimus extat.
 Et nihil in terra sanctius esse potest.
 Escrolas fatus, qua circa colla moramus,
 Tangendo digito auxiliante Dico.
 Et quicunque manet Rex Franza servat illas,
 Quid preter Regem non facit nullus homo.
 Sagittus & prudens, discretus atque benignus,
 Et nihil in mundo dulcior esse potest,
 Dulcia verba tenet, necnon sine crimine mores,
 Et tenet in Franza consilientaque bonum.
 Virtus denous de Christo est grossus amicus.
 De vero semper servat amore Dico.
 Ecclesiam semper defendit Franza valenter
 Quod sedem Papam restituitque suam.
 Roma fuit quondam per Turcos sepe pillata,
 Sed Rex de Franza post relevauit eam.
 Vidimus in libris nostris semperque videmus
 Quod reges Franza sustinuerent fidem:
 Sic facit iste modo, nam Romanum sustinui amplius,
 Atque fidem semper multiplicare cupit,
 Sed fuit in guerra sibi nunc fortinare renova

30 DE GUERRA

Vendimus in guerris, ut Deus ipse fecit.
 Quod fuit id faciūm per traycīos fortē malignos.
 Sed la suam vitam perdere confitit eis.
 Francia si nullos traydores nostra tenet,
 Jam mundi dominatorius ipsa foret.
 O traycione Diu nū mal dī, quā sōribalda,
 Ad nostram Fransam tu facis omne malum.
 Vnquam de traycīis non se defenderes vultus,
 Quos pensat fidos quando trahere volunt.
 Dūlta manet peior pestis q. àm fūltus amicus.
 Non odium grāvius quam simulatus amor
 Ut Inde de Christo fui oīm j. l. s. amicus,
 Olcula denondo quando trahant eum.
 Sic faciunt aliqui de nostro rege beato.
 Verbo sunt fidi, corde trahare solent.
 Tales paillardū debereū esse brūlati.
 Et sine mercē esse morte perire mala.
 Sed Deus est iustus, grandus guerrierius atque.
 Omnes compensat vi sua facta merent.
 Sic modo paillardos traydores destruet omnes.
 Et sine defelta, crede, tuabit eos.
 Et post ad Regem mandabū grande secorsum.
 De nostra Fransā grossus amicus adest.
 Post variis casis, post rur discrimina rerum.
 Ad Fransam semper adiuat ipse Deus.
 Sic modo Franciscus Rex Fransā lilia portans
 Omnes gaudibus spero iuuante Deo.
 Prayssans Regis nunquam tibi dicere possem,
 Fransā valeat ius quod Rex petis atque inibit;

GENVENSIS.

31

Ergo bonum ceneas in guerris Fransā gouernum.
 Et ic de traycīis autūrare velis.
 Arma foris faciūm modicū, si conducta nō sint,
 Confitiūm prudens vincere sapē facit.
 Plures fanfarat alias tibi dicere possem,
 Sed mihi plus restat rumpere nolo meam.
 Et quia passavi per guerras mille dolores,
 Ad gayas dansas me retirare volo.
 Et retro esplas annes bouare dolores.
 Si possim multum semper alegrius ero.
 Me donare volo posthac de tempore grasso.
 Vivere nos multum gaya vita faciū.
 Otia corpus alunt, animas quoque pasciunt illis,
 Immodicus contra carpit vrumque labor.
 Iamque meum corpus se defacere requirit.
 Enrabiat dansas de tricotare modo.
 Et plus mortales nolo describere guerras,
 Id mihi irisitiam tradere nūcepe solet.
 Quare nunc seruat Musas fantasia nostra
 Qua mihi contineat gaudia ferre velint,
 Sed quod sercabam cognituit Iupiter ipse
 Confestim Musas misit & ille mihi,
 Qua mihi inserviunt posito cantare dolore
 Istam materiam (dulcis amico) bonam.

De Gentilessis Instudiantium.

Geni galantes sunt omnes Instudiantes.
 Et bellas garbas semper amare solent:

Ex semper semper sunt de brigantibus ipsis.
 Inter magnonos gloria prima manet.
 Banquetat bragaat, faciunt miracula plura.
 Et de bontate sunt sine fine boni.
 Braguin braguino, de toto corpore fringuant.
 Et oboram grossum semper ubique menam,
 Et eorum mundum defendunt arque governant.
 Mundum presentem sanctaque infra regunt,
 Et faciunt plures bellas sautare ribaldias,
 Rumpendo portas quando la baga valer.
 Et post per cambras embrassant acque tabussumus
 Si non si lectus, terra cubile facit.
 Ristorans grandes feciunt los insudiantes,
 Teulissas montauis cum bene porta tenet.
 Sunt liberales, garsensis plurima donant.
 Et vendunt libros quando necesse venit.
 Ingazians rebns Iudas hic Auenione.
 Quando clinicas non sua bursa tenet.
 Grandes defensas faciunt los insudiantes.
 Scire bonas leges plurima constat eis.
 Constat gradus nunc d' enretenere la garsana
 Robus & brigas semper habere volunt.
 At que coligando bene sunt in amore fideles:
 Nunquam defallant, nec variare solet.
 Defendunt dominas & gressas usque la mortem:
 Cuta quis eas false viuiperare putat.
 Non trahunt aliquos, quia sunt de gente bona,
 Tous nomo studians est bonus atque bonus.
 Arma viruque irant, creiam qui primus ab oris

Barrat at donant, qui male sercat eis.
 Qui sibi debatos vel bregas sercat habere.
 Incontinenti guerra paratur ei.
 Follibus & faciunt presso pungere eaque sum:
 Contra rasorem quando brauare volunt.
 Auenione vides dum bragaat insudiantes
 Grandes merecillas tunc agitare solent.
 Fecimus hoc anno toram tremblare la villam:
 In grossis armis fortis ipsa fuit.
 Sed te scire decet quod nos hic omnibus armis
 Sancti Battiani dum venit ipsa dies,
 Tunc pro beatis Abbatem rite creamus.
 Qui contra petrato forte baculas eos.
 Inter nationes est iunc la maxima guerra.
 Abbatem semper natio queque petat.
 Quando creant illum tunc est rotundus in armis.
 Qui melius frapet ille reportat eum.
 Et petat Abbatem semper Provincia nostra.
 Los Provensales gentes brigas manent.
 Promens salutis adegit Abbates hic quasi semper:
 Nos nisi la villa garbugiare veit.
 Inter nationes fuit & tunc maxima guerra:
 Nam de parte sua queque volebat eum.
 Legatus dominus, sed tunc intenditur ipse
 Nostrum debatum, qui bene grandes erat,
 Et se alterauit multum guignando la vestam.
 Contra nos omnes corvoiauit erat.
 Cum male res vadim sibi tunc alaria fumant.
 Non suffrirete potest quod maius erdo fieri.

Est bonus & prudens, discretus, saginus atque.
 Et multum tempus ponit amando Deum.
 Et non vult coiquata quod torum conficiatur.
 Institutionem cercat semper habere bonam.
 Et cito mandauit tam tam compare la villam,
 Cum grossis penit facta la crida fuit.
 De corda centum preparatas omnis haberet,
 Si quis de studiis, arma valentia ferat.
 Viguerio miseri post, iudicibusque peritio,
 De nobla villa Consulibusque bonis,
 Quod trahere velint inter nos ponere pacem.
 Et quod de Alabate pratica nulla fore.
 Talibus acceperis propriez gens sagia parlari:
 Constitutum villa tunc bene grande fuit.
 Conclusamente fuit parlamentando per omnes,
 Contra istam guerram remedire decer.
 Nam Insidianes mutantur abutant forie la villam:
 Si bene las demes non reuirerimus eis,
 Fecerunt presto tunc compare la gentem.
 Omnes de sensu atque lenore cito.
 Et bene uidisse populum si ponere in armis:
 Sessire in campis arma royoosa bene.
 Marchare in battalia pauci de gente scribant,
 Et corrossimus lo Capitatus erat.
 Et valde escuadabar in ordinando la gentem.
 Affogatus erat fortis cridando quoque.
 Auro, apres, suis, camina, planta canaille,
 A l'ordonna mensa quisque rotare velit.
 Espasas, picas, alebardas & gueulinas.

Grand albarostas, bastin longa quoque.
 Et male pennatos matrassos arque tirabant.
 De paxidoris Luna cocata fuis.
 Arcos plegatos qui sunt de fastibus atque,
 Qui longas flecas ritè tirare solent.
 De manibus longas espasas atque duabus,
 Qua ferè taillabant undique parte nibil.
 Longus estocas, & dagas atque corelios,
 Pugnates, lansas, eschia ferrata quoque.
 Et male forbitos verdusas ritè tirabant,
 Achas bercattas atque valendo nibil.
 Et bragamardos viellosus, vongius atque,
 Rancones etiam non saliendo bene.
 Raperias largas, amolatas, & nibil inequatas.
 Culros degicio qui pecus omne tuane.
 Et periesanas furiosas, ut homo mortus,
 Hastas ponchutas profacienda matuta.
 Curassas ferri viellias, cotisque malatas.
 Et mandossainas gorgeris que tacile.
 Atque alacretos ruitos, nulque inuentes.
 Gantos de ferro testieris que mala.
 Pauros bloquerios & targas atque ruedelas.
 Sangos de dessis, qui male crede copant.
 Et largos etiam plures defuisse paneros.
 Quos per murallas villa botare soleat,
 Et bregantinas iorda ondas campus habebat.
 Escarnauissas atque volendo parum.
 Et bassinetos recte gardando la testam.
 Secretas etiam incabanabat homo.

Aueniros plures punculos aequo ferebant.
 Salas ac nigras testa ferendo quoque:
 Ac que sumaterras matrum de cuspide tortas.
 Quas de una tantum parte copiare vides.
 Magnos scipios cotudos & colobrinas,
 Graffos mailleros que regitare solent.
 Bombardas grossas canones passivoles.
 Artabu sardo granda la guerra fuit.
 In gran verbolio fuit, furor armam ministrat.
 Restaurare viros nemo valebat eos.
 Tunc aliquae gemes de villa forte bravaabant:
 Tremblabat mundus, luna rotunda quoque.
 Cum furiunt genres bene tunc armis a fogant:
 Corroffariis bona nescit habere modum.
 Per rotam villam rem plebant cornua bombaris.
 Per las carrietas omnia fumus erat.
 Sed tamen à l'ora blesstatis non fuit vilis:
 De tali guerra grossa rialla fuit.
 Auinior felix est braga cuijissima villa.
 Nobilis & sancta per populoles quoque:
 Si queres bellas mulieres sine pueris.
 De bellis garsis una gavena manet.
 Sine petis iuuenem, iuuenes tibi mille placibunt.
 Dicere nescires quam taconare velis.
 Ipsi suis nunquam possem describere landas.
 Hoc habui, ut dicas, quietum in orbe fuit.
 In Provenia nostra etiam sunt iustudianes.
 Plures fanfaras qui fabricare solent:
 Sed Parlamentum sapienti sapienter aliquenies.

Lo taxare facit iustificando bene.
 De Parlamento bragat Provincia nostra.
 Grandam iustitiam nam facit si que breuem.
 Suntque T'holosani studianes aequo valentes,
 Per rosum mundum la sua fama volat.
 Debontum faciunt homines si are per urbem,
 Cregnere se faciunt us focias abrasatus.
 Plures in numero sum, bragas docta T'holosa
 In iure studia maxima semper habens.
 Dicliosies Gherum de facto rite rebrundant.
 Arque euillans dan sibi sapè bonas.
 Sic ego passato vido de tempore nostro,
 Gravidas frastellatas sape dabamus ei.
 Se quarant iuuenes mundini sorte friantes.
 Bragarias grandes pulchra T'holos a menat.
 Conductos faciunt de garfis, multa legendo.
 Grandes materias expediendo bene;
 Et rumpum portas omni tempus postular am rest.
 Nocte cogitando grossa la brigat iras.
 Sed Parlamentum tunc corroffare videres
 Quando rancuras quasqua cogita facit.
 Sed post quando sapit quod sumi los iustudianes.
 Quis faciunt garsas tam burimare bene.
 Tunc sibi succurrere iuuent quid feceris ipsum,
 Plura iuueniui parcerem tempe decet.
 Tu modo cognoscis qui sunt los iustudianes,
 Sunt flores mundi, semper amando Deum.
 Hoc iam est verum quid legitur propter amorē
 Sum quasi banii de patriaque sea.

38 DE GENTILESSHS

Arrisess grandes & mille pericula passant.
Sapèque l'arrestant dura renouire puzant.
Inrāque discendo paientur frigora magna.
Ac alias causas, quas medo Musa rater.
Dimitum patram duicem, charasque parentes.
Fratres ac alios quos benē granat eis.
Al desfarendo de la maisonne parentes.
Valde suspirant, corde dolente saut.
Et dulces matres los bafant, atque rebaisant.
Atque puer lacrymans iunc benedicit eos.
Et dum canalicant mulierum sine cananticis.
Des efferonis atque frapare volunt.
Tunc veniunt lacrymes se plorant nāque parentes.
Et pro congedio hac bona verba canunt.
Hec vale mi filio Christus quasō gubernet.
Tempora non perdas, stultus inesse canit.
Prende berē & leges: non est reparabile tempus.
Plorabim stulos tarda senecta dies.
Qui seit laudatur, qui necis viruperatur:
Ignarus multum dessistatur homo.
Spes mea tota manes, iam iam me forē seneesco.
Me governabis quando viellus ero.
Tu milii iam constas plus quam de mille ducatis.
Fro te la bu se semper uberta manet.
Sei miti nil greuar pro te defendere multum.
Dum tamen euadas ipse valentus homo.
Eae sic doctorn, cornetom tu quoque cargo.
Incornutus est benē vestus homo.
Latiſſeat parent multum sapientia filii.

INSTVDIANTIVM.

39

Sed mortem donat quando ribaldus adest.
Effuge mescham as compaginas atque truantes.
Qui sit at cum sanctes sanctus invisse solet.
Esquina putanas hagias arque ribandas.
Caseria qua facies, non rufianue eris.
Ets komo de bene semper, fili, prudhomus es.
Si sis paillardus non mihi chartes eris.
Rumores fuge, nunquam sis, et queso, brigosus.
Tessam frapatam sape marinus habet.
Infames patet es das matres atque benignes,
Plusquam scipios semper amare solent.
Hec davirant semper ne fili damna reportent.
Res est soliditi plena timoris amor.

Sabellitas Instudiantium.

Viterius faciunt omnes hic Instudiantes.
 Id quad probabant carmina nostra tibi.
 Embalant libros per caissas atque banestas.
 Mutant logicum mille remille vices.
 Preserim pestis cūm vult frapare la villam,
 Qua sine bombardis plurima damnata facit.
 Deuinaare vides de tota parte l'a geniem.
 Matagium traianas, quando lo bossa venit
 Curros carre as per villam forē rondolam.
 Omnes las genies tunc irasicare vides.
 Est maledicta mala pestis regina malorum.
 Supplicium semper arbitror esse Dei.
 Escapabam pauci frapati peste maligna,

Prosternit ad pellit la medicina parum.
 La sanguis medici, crenando como disertum:
 Christus pro peste lo medicinum adegit.
 Non malumegit nimis tam pestiferati.
 Est illius genem pestis iniqua ciuo.
 Est canis bellus garrulus atque cabusat,
 Nettos esparagnat, curvabat a manu.
 Et pistas grossas cum pestis regnat in urbe,
 Dicere non possem quoniam mala bona facit.
 Sari arrapatis faciunt & mille rudesas,
 Effigiant illos subveniendo parum.
 Descassam etiam de villa prestitor illos.
 Per forsam et cum mea agitumque suum:
 Elandere vel faciunt lacroras atque fenebras,
 Lo caderantia grandeque porra tenet.
 A l'ospitalum, vel illis quandoque mandant,
 Piorando vadim, o misericordie mei,
 Hospitali, morbosos non bene tractant,
 Nam sine governo sepe perire solent.
 A largo a largo demourant pestiferati,
 Me semblant latros, dum claqueat, solent.
 A longe steterunt merito, sed pestiferati,
 Una malada pecus inficit omne pecus.
 Est opa murrum marbosos quando videbas,
 Errandi ut viscus pestis amara ferri.
 Pestiferatus homo per paucos trobus amicos,
 Tempore pestifero perditur manus amor.
 Parer de filio tunc se approchare reconsant,
 Et parem matrem filius arque fugit.

Quilibet à foro a cregait de perdere pellit,
 Mors estonnante esclaria iraque viros.
 State in villa quando est corrosata la bolla,
 Est remare Deum non refugire foras.
 Tu citofac fugias longe, torna quique iarde.
 Hoc est pro peste la medicina bona.
 Plures escaparent, si tantus non mens esset,
 Sapientia homines sed facit ille mori.
 Non timet illam, ibi si comingat habere,
 Da tibi cor agnum, sic viso sanus eris.
 Nunquam debet homo sanus pensare la bozzani,
 Sufficio, casum sapere venire facit,
 Habitamento foras nunquam de pestiferatis
 Per drapas pestis se tener arque rapit.
 Quadragesima dies de peste infectio durat,
 Et plus purgata si bene non sit ea.
 Mortiferam pestem descassa in bone Christo.
 Christi neca bozzanum mala multa facit
 Ipsa tuam vexat sensa ratione la gentem.
 Mulierius debet morte perire mala.

Precatio instudiantium ad Deum.

Non facias toties nobis mutare benasas,
 Argentum costas derribinare foras.
 Ipse meos libros iam carregiare per orbem,
 Feci, & cum bouibus milleque mille vices,
 Fackerias grandes studiantes sapere repassau.
 Mutando libros bagagiumque suum,

Sim lumines probi, facito de peste magistris.
 Non sunt corrupti, vera reforre velint.
 Nec faciam etiam tunc ransona e lagunam.
 Quod faciunt plures in faciendo male.
 Anfusit etiam sine pestem pestiferati
 Ponant, nam parunt sepe libinier tam.
 Drapos infelitas per villam nocte gitandas.
 Ut sanos etiam bosca aperte velint.
 Grandes arque bucas gardas imponito portis.
 La bona policia multa iuuare potest.
 In defortunis cognoscuntur martyrii.
 Propter patrem tuum barca perire solet.
 Panperitis misericordie omnes succurrите queso.
 Peste arrapatis auxiliumque date.

Exultatio Instudiantium.

Nunc ad propositum tornemus dicere veras,
 IURISCONSULTE sunt in amore Dei,
 Si centum linguis parlantes ipse teneremus.
 Non possem laudes dianumerare suas.
 Grancheriam remenam gaudicando per orbem,
 Et sanctam vitam gaudinando tenemus.
 Usando dansas & sermonendo puellas.
 Bragardissando tempora plura cerunt.
VIVAT AMOR, clamant, viuant pulchraeque
 puellas,
 Et dansas semper tympana nostra sonent.

Introductoriū ad bassas Dansas.

Qui volet ergo bonas brygas apprendere dansas.
 Et cuso dansandi mestras in arte fore,
 Hinc bene de cuso a se forcer discere librum.
 Qui bene dansandi monstrat habere modum:
 Atque decet iuuenes de puncto evocare dansas.
 Et marcicare pedes ordine ritè suo.
 Et quod non fudent dansam batendo friantes:
 Dececas est magnum tristudiare male.
 Sed volo ratione: ibi primi dicere nostram.
 Que me incognitus scribere tanta moda.
 Sapè in banqueta dansando cum dominibus
 Passo libens et ampus dañicuer ipse meum.
 Et video dominas pomposas acque puellas.
 Como d'agassos gaetula verba loqui.
 Tarranelando mulieres multa loquuntur,
 Tarim tarellando barranelare solent.
 Nempe trifani iuuenes, seu morant granditer
 illos.
 Qui bene non dansant nec tricotare sciunt.
 Brosardos domini a fortis a que maraudis,
 De dorbecassis femina quaque rideat:
 Et semper dicunt, illi sunt pecora campi,
 Suas grandes & adhuc non chorear sciunt!
 Tornem a l'escolam pro bene prendre dansas,
 Ut rotare pedes ordine ritè sciunt.

CONSILIVM

Et mestrus trapas in gambis ponere curer.
 Vis facit amblator quando decenit equi.
 Quare non possum plus refrenare mui in am.
 - *Quin decem iuuenes tripudiare bene.*
 Si natura negat facit indignatio versum,
 Proprie de spectu multum vir facit omne malum.
 Non plures galandi se ad dansare remisclam.
 Et bassas dansas non choreare sciunt.
Illi solitoni, qui dansant tempore nostro
 Sensa tamborinis, omnia scire cuidant.
 Viri acuidati trumperunt cum paratiis.
 Sepe idiocabrauam, & nimirum ipse sapit.
 Quare se infrascam tales dansando per aulam.
 Et troubant alios tripudiando male:
 Nam curvum, ut venum corris quando rebuffo.
 Aut ibi se plantant, currere quando decet,
 Atque sedent nimium tardè garare bonorum,
 Vel nimium prasto surgere sapere volunt.
 Et o qui vultis vos callignare pueras,
 Dulciter ac illis basia longa dare.

Consilium pro Dansatoribus.

Consilio dansandi vobis apprendite praxim.
 Inter dansandum gaudia mille fluunt.
 In causis istis experto crede Roberto,
 Ex pronuam feci mille quaranta vices.
 Atque decet iuuenes balandi scire triumpheos,
 Pluribus in causis namque iuicare solent.

PRO DANSATORIBVS. 45

Eclaire precor facitis corpore dansas:
 Qui gemè dansat gentilis exat homo.
 Cum bassis dansis tu te sorribis auaneem.
 Inter bravardos, tu quoque dictus eris.
 Qui bone nunc dansat, gran fortus aius habetur.
 Gaillardos iuuenes una puelia perit.
 De capayrano si danses cum damicellis.
 Si tene non fringues, gran calamitus eris:
 In communis bonum, semel insanamus omnes.
 Omnibus in terris dansa plasam a maner.
 In caelis etiam plures dansare videmus.
 Angelus hic choreat, organa quando vocant.
 Reges, Reginae, Comites, dominique Barones
 Vinnur dansis & choreare sciunt.
 Vos etiam scitis, quod Francia negligit omnes.
 Qui non muguerant, nec choreare sciunt.
 Sepe inter dominas vos astrobalitis ipsi.
 In banquendo tripudiando quoque.
 Et belle dominae vos de dansare pregabunt.
 Sapere per forsam vos choreare volunt.
 Et si nosciatis, tunc vos dansare polisi.
 Vobis vergogna maxima semper erit.
 Et posset vobis magnum conuincere danum.
 Si non dansatis quando puella volci,
 Obsequia quamcum dñcis reuinuer amica.
 Ira odium generat, pace tenetur amor.
 Qui fringuare facit dominas bellaque gogerat.
 In bassis dansis, dulcia lucra serer.
 Pluribus in paysis trobavi me choreando.

Sed dansare mihi gaudia plura dedit:
Nam dominas multum beni niftas bellisque
puellas.

Baysani recte tempore crede meo.

Fecit amicissas & plures prendere honores.

Cum genit⁹ nymphes pluribus atque viris,
Aquisita semper plures si possis amicos.

Vulgas amicissas velitate probat.

Ergo vos innenes nunc nunc apprendite dansas.

Tempora labuntur mare fluentis aqua.

Ad presens omes exas pullis sunt meliora:

Follibus & pagris ocia longa nocent,

Quos decet in dansis mores seruare docemus,

Virtut⁹ ut studeas, litterisque simul.

Dansas plus peuerunt quam legos mille iuware,

Argentum donant gaudia plura quoque,

Daque Galenus opes & sanctio Iustiniana.

Bellis garfas dasfa venire facit,

Ex aliis paleas, ex istis collige grana,

Galatinus humor iugis adesse solet.

Dansas dum viuis, post mortem non choreabis,

Nam paradisus habet timpana nulla sacer,

Sed quia passai Doctores atque Nouelli,

Nunquam dansas vos docuere modum,

Nunc ego pensavi eobis describere dansas.

Et monstrare modum de choreando bene.

Ipsa rami tenui rotas describere dansas.

Id mihi per longum namque fuisset opus.

Plusqā Matusalēm nam quamvis vñhere posse.

Et plus quam phoenix, Nestor & ille veiu,
Et plusquam lapides, sol, enigas, & mare i erras,
Ac altum cælum, candida Luna quoque.

Dicere nosfera ibi nunquam posset calamella,

Quot nunc sunt dansa: posteri; & quis feret.

Nam natura novas semper vult edore dansas.

Et nova curta viris ritè placere soleat.

Nunc faciunt omnes ad la noua grisā gonatas

Sic semper dansas in renouare vides.

Ergo nunc vñsi communes scribere dansas,

Qua ibi sufficient cum choreare voleas.

Diversas quandam choreas fringare solebant.

Fallus paues, cum granatae bona.

Monsieur, ma mio lo brot de la vigna friado.

Et lo grans Helas dulcis amica Dñi.

Et tout noble cuer, fleut de beauté
lario,

Ils ont mention mal maridada quoque.

Asque la sansaro, los enfans Gemianiona.

Hela: Madama, come s'alonbera bene.

La dansade triconico facho al rebecile

Tisoro auant reculo tiro reculo,

Et plures alias dansas sansare solebant.

Quos ibi non curro cariatuere modo.

Practica commonto, sed nunc denuncit in usum.

Ceterumque tantum que choreare inter.

Scire ergo dansas qui mira delle laboras,

Accipere nunc normam quam ibi irado bona.

Ipse velis primo passus apendere relit;
Et cum mensuris atque mouere pedes.

Modus de choreando bene.

INcipiendo dansum sit reverentia semper.
 In facie dominam respiciendo tuam,
 Largando gamba ipsam fanchure memento,
 Sed teneat iusta fæminaritatem pedes.
 De gamba semper reverentia sitque sinistra.
 Ad libitum plures quamuis id esse velim.
 Bragardi certam. & alius sub indice lis est,
 De qualibet gamba sua facienda salutis,
 Atque omnes dansas tibi gamba sinistra con-
 menceat.
 Byretum moneas atque sinistra manus.
 Et manibus nudis teneas dansando puellam.
 Si teneas garcos tu bene solus eris.
 Quando salutabis, digitis tribus accipe hymnum.
 Non oculis nocteat, quando leuabis eum.
 Arristam dicam de lo tornare à latestam.
 Non curi, nec tardè testa recobret eum.
 Ulterius super est, de quo te quisare recordor.
 Vultu passagium quod reuovere velis:
 Sit teneas oculos binos, nec horribilis extes.
 Per testam fica quod venit inde tuam.
 Quando duas tecum garcas dansando mendici
 In bassa dansa quod bene sanè venit.
 Quid facies pauper reverens as in faciendo?

Quid

Qualem respicies, quando piegnabis eas?
Consulio te super hoc quid rabbim credoris effe?
 Mestris alibores omnia scire putans.
 Hoc opus, hic labor est, istum cognoscere punctum
 Quem declaratis Barcolus ipse matè.
 Tu bellam semper credo respicere velle.
 Ipsa viris semper bella puella placet.
 Dum casus veniet, tu ie impachaberis ipse.
 E: matè cum garci sape venimus eris.
 Non facias igitur hoc, si viu semper amari.
 Ambas respicias ut tibi monstro bene.
 Dum facies humilem reverentiam genie friendo.
 Vnam hysando, respice queso solum.
 Aspicias etiam post bac sursum que leuando,
 Ambas respicet sic tua vista bene.
 Non erit inter eas tunc sic discordia nulla.
 Et sic de garci separa amicos eris.
 Sic ergo consului de facto mille vegadas.
 Pro. Damnicolis & dominis que bravis.
 Iste valer casus tercentum mille ducatos.
 Fac non demembres, & memor esto mei.
 Sed quando incipies dansam balare memento.
 Quod teneat dominum tunc tua de xera manus.
 Et cum te veritis, vel curris regule fallit.
 Sapè tener garcam namque suisfra manus.
 Et postquam sapies numeros de corditer omnes,
 De quos dansera qualibet esse solet.
 Tu bene post dansam de testa scire labora,
 Ut lo Pater noster, Credo Deum meum sum.

Q

50 QVOT PASSIBVS, &c.

Atque scias duplum recte similesque reprisam
De quos dansando passibus esse solent.

Quot passibus duplum esse debet.

Passibus ergo duplum : de tribus esse me-
mento.

Cum binis gambis, sed remendabis eum.
Permitte de peatibus, marchando quartor illius.
Sed tres una facit, altera gamba fermet.
Sed labor, ac opes est passus cognoscere cunctos.
Nam passus sunt ordine, quinque suo.
Vna duos primos marchet tandem mola gamba,
Ac alium posthac altera gamba dabit.
Tibia se faciet quartum genitissima passum.
Qua primos passus fecerit ante duos.
Vna dali finem, sed dupli tibia tantum
Incipit post hac altera gamba tibi
Aut duplum praeceperit reprisam, vel rabi simplum.
Atque pedes iusti rabi semper erunt.
Equaliterque pedes inter dansando tenere.
Cum reprisa venit congedimque simul.

Quot passibus simplum.

Simplum sed facias de una tantummodo gaba.
Danza duos iulus musica nostra docet.
Ihos sed passus tam grandes reddere volit.
Ut mensurando concedere iura solent.

QVOT PASSIBVS REPRISA. 51

Quinque pedes faciunt passum de iure mensuræ.
Legales passus ergo irepare caus.
Passus dansandi non sit pede longior uno.
In bassis dansis Bariculus ista docet.
Et si maiorem passum dansando labores,
Impostam vadi, ipse credabo tibi.

Quot passibus Reprisa.

Cum reprisa venit, sed non marchabis auen-
tem.

At trahens eam, nam tricotare decet.
Atque ipsam serafit dextra de parte latéra.
Fringendo gambas, atque mouendo pedes.
Coniungendo tuas espiantas cum manuere,
Et gressum eam ipsa buncare nimis.
Si nimis pulsus, facies repetare puerilam.
De modo ergo que summa semper amans.
Et facienda ipsam demarcha quartor illius.
Sed pede secreta runc sibi tango pedem.
Tibia tres iulus runc puerit dexter a semper.
Vnum sed tamen gamba sinistra dabit.
Ipsa duos primos marchabis dexter a gambas
Ac alium post hoc altera ruci dabit.
Quarum se faciat rursus una tibia passum.
Qua primos passus fecerit una duos.
Atque illam facies si vis de corpore tantum,
Sed facile agnoscet cum bene doctus eris.

Quomodo Congedium datur.

Congedium gentium rancum de corpore
fringa.
Brantando corpus non resonando pedes.
Sed cum congedi finiera fauhabis amice,
Tunc personam de cetera gambæ regat.
In medio dansæ nunquam congedia dones
Tu nisi reprisa sit bene iuncta sibi.
Sed sine congedio reprisa si jecu uidebis.
In bassis dansis, dunt chorabili eas.
Sed sic non seruant bragardi tempore nostræ.
Omnes balances nunc tricotate volunt.
Omnia perniciem nunc floratando friantes,
Quilibet in dansis glosas (amicæ) mado.
Diminuit pedibus passus dansando perissi,
Rustri paysani cuta fringant corpore dansis.
Balando seruant tempora nulla sibi.
Autio de pays omnes dansare videmus,
Si prensaque prensummodo dansa vogna.
Non est illa symonia, nec dolus est neque laber
Quod sapient faciunt omne racendo nunc.
Nam currunt, curvant, non intendendo cadent,
Ad placitum faciunt omnia namque suæ.
Simples repreisas omnes, congedia duplos:
Vnam mensuram semper habere putant.
De ratiocinis grossis faciunt gliscendo la gehæ

Inter eos e. iam rusticæ verba volant.
De verdingoy gay-gay compaire lo rustres.
Bas & rede, ire dende la gambæ bene.
Et dansare volum quando est incepit la dansa.
A tribus & duplis præcipiare putant.
Mille suæ chorabili, omnes se forte remis-
clam.
Tout à bel boudre, rusticando bene,
Arque cœudadas polatas & sibi dormant.
Fringendo sembi at una batalla bona.
Principio daasæ gambam rofendo, benetum.
De ueste surgunt præstior absque modo.
Tata tene dansando reserensam de pede lassam.
Pallatam terre quid pede crede mouent.
Et brantant fringant, ad la paysana redansam.
Meistrus & ist dansis quilibet esse putat.
Et nunquæ cessant seu pausant carriere dansant.
Tunc nisi cum lassus tamberinato adest:
Ac dicunt garfa cum cefas carlummator.
Grandis mercessus genæ gogeta mea.
Non seruant pugnos, paysani tripliando,
De duplis simplici mentio parua manet.
Trompos de cara gent de village requirit.
Nil valer inter eos una flancabona.
Barbari barbarien cherubin ut māmona seruant:
A l'ancmura pertricorare solent.
Illi dum parlant bassat de curvare dansas.
Mispreisant illas, glorificando suas.
Rusticus ignarus doctrinam negligit omnem,

54 MODVS DANSANDI,&c.

Et similis similem sercat habere sibi.
 Qui malus est alios sc̄ omnes assimilat esse?
 Paillardas omnes una ritalda pueri.
 Inter dansandatas se quatuor undeque foris.
 Est quoque tunc multum gloria magna sua,
 Dederis est magna vilanor esse superbos.
 Russicus & pauper si ergo clara volum.
 De minimis renuis sed praeior condere leges.
 Ilio dansandi nec dabo iura modo.
 Num quamvis scirent bassas apprendere dansas.
 Russica progenies nescit habere modum.
 Sed nos etremus nostram completere besognam.
 Te bene las dansas namque docere volo.

Modus dansandi Branlos.

Ipse modis branlos debes dansare duobus.
 Simplos & duplos usus habero soles.
 Sed branlos duplos, passus tibi quinque laboreis.
 Tres sac auantum, sed reculando duos.
 Quartuor in mensura ieius marchabas cundo,
 Acque returnando queritor ipse dabis.

Quomodo sunt Passus.

PAssibus & branlus simplus de quatuor adsta,
 Fac tres auantum, sed reculando semel,
 Sed primos passus maiores semper habebis,
 Quos facies auantum, sic bene branlus erit.

QVOMODO FIVNT PASSVS. 55

Istud non servant branlando semper ad ungmet.
 Doti dansantes, nata minnendo irepan.
 Branlos decopatos ejus danſare metmento,
 Mignonier corpus fac regolare iunio.
 Accordu gamibas dum branlias atque rebranlias.
 Si non te accordes grandia danana dabis.
 Tu desordabis branianes & tricocanies,
 Omnes de suachas deſtrahinatus homo.
 Sed nou defores si præſto deprecor ipſe.
 Nescis passos condere ri e tuos.
 Nam te diſcipulum primo decet esse benignum.
 Quis ſis dansande meſtrus in arie bonum.
 Dulcia non meruit qui non guſtavit amara.
 In granda poena queritor omnis bonum.
 Si ſis in medio de ſala, ſine à la fine.
 Et non completa ſi bene dansa tua:
 Vel quid tunc aliqui de l' autre partie redansant,
 Et paſſare nequie tuos plus anante pedes.
 Atrahis planè de te reculare memento,
 Dansas fac ſapiat tunc bene iesta tua.
 Sed quid nou fuires gardians in reculando.
 De facili dansam perdere quisque potest.
 Ifte tibi venier casus dansando per oroen
 Milie vices: ergo ſis meior ipſe bene.

Admonitio ad Dansantes.

VT teneas artem etiam securius, satisque.
Ait mihi perperni, quod venie inde nobis.
Quoniam assunis sibi tempora dolia reprevisa.
Quoniam & duplum congediumque simul.
In simpto canimus duo tempora quippe dabuntur.
Quoniam ergo teneat tempora simpla duo.
In binis simptis expendas tempora tota quot
Tu facis in duplo sonifica namque iubet.
Sed pro temporibus cauiores consule doctos,
Qui cantare solent ut-ro-fa-sol-la-re-mi.
Sed postquam sapienter de cordine omnes
Passagios supra quos mea dansa docet.
Tamborinatum post detrobare irabillas,
Qui dansa praxem ritè docere sciat.
Inductus nunquam te dictum reddere posset:
Inquam quod nescit nemo docere potest.
Disci, sed à doctis indoctos ipse docet,
Angeli debet una sciensa bona.
Perdacet indoctus qua dedocatur oportet.
In dansis mestris sit tuus (quasi) bonus.
Principis obstat sero medicina paratus,
Cum mala per longas convallure moras.
A l'enforno prenduntur cornua panis,
Ergo te docens mestris in arte bonus.
Ipse scias plares dansas sibiare nouellas,
Et bene sur-tu-ru-ro cariamuare sciat.

Eftula dutes canit garsac dum decisi, it viceps
Genitos canunt audie amica libens.
Amplior dansis quem laudant sapient Poetae,
Si ibi te mestris, discere quando uoles.
Passagios finos in dansa mille flentat,
Tur-tu-ru-ro dulciter ipse tenet:
Quando cariamuas de siffo sine floure,
Exiit tam dulces in melodia sua.
Quid uox forsan praesedit dansaror recessos?
Cabras & Saumas is tricorare facit.
Sed de pagamento miti ibi dicere curro,
Compensam certe omnis habere iabor.
Cum iabor in danico est mortalis crescit egestas.
Qui non gasagnat pauper ubique facit.
Debursa argenti si vis apprendere dansas,
Nunc sine deuariis non docet ullus homo.
Scire volum omnes, mercedem soluere nemo,
Persele fanoas sic chartare uides.
Fac tibi quod stauper sic Index chorii amicu.
Iudicis auxilium sapient innaro potest.
Ad barboillandum frascayres undique clamans,
Cansdicus insitu omnia iusta peuit.
De tamboriis etiam sis grossus aerichs,
In dansis multizmo namque iuuare valent.
A la deforeuna plus ualeat unus amicus,
Quam facit in bursatora moneta tua.
Nam si falleres choriam dansando ribalde:
Tunc possent fantes reparinare tuas.
Ipsum tunc dansam longando vel breviando.

Lex non seruatur quando necesse venit.
 Nemo est tam sapiens qui non aliquando pereret:
 Sofirat interdum nam generosus equus.
 Ipse ego dansando mensuras quandoque perdo.
 Deficior prudens artis ab arte mea.
 Ad bene dansandū grande latet anguis in herba.
 Trompatis plures in choreando manent:
 Crimen auaritia semper viare memento.
 Solle flammanti sic cito doctus eris.
 Practicas in dansis etiam te multa docera.
 Posset, si pœnam prendre veller eam.
 Sed plures pensant dansas balare volando.
 Difficiles choreas, & nihil esse putant.
 Sed sunt inganari qui talia somnia pensant,
 Multum terribilis aansia quaque manet.
 Sed mihi nunc dixit quidam bragator in arte.
 Dansariato tamen se bene scire putans.
 Quod quando incepit bassas apprendere dansas.
 Omnes pensabat scire volando bene.
 Sed cum pensavit passus marchare volenter.
 Maestrus ei transas dixit habere poes.
 Ceteri qui faciles dicunt errare videntur.
 Cum granda pena vix retinetur eas.
 Et non in testa credas de foliibus innante.
 Non sapiens opus est choreare bene.
 Difficiles dansas plus vos irobabitis ipsi.
 Imperium quam lex, parvus, neque Gato.
 Aique monendi, Dyonis, Scanota, & neque frato.
 Et re coniuncti gallus ubique cauens.

Calimachus longus, centum capueque maligna,
 Quinque pedum binum, de quibus, aique tria.
 Si dominus, mater, tanier bona venditor eius.
 Et quot nerna, merum, dulia, postea quoque.
 Exempio, prætor, si quis Pomponius, arbor,
 Fundi testarix, & preciosaque suis.
 Et quam sunt leges de toto corpore iuriis,
 Obscurior dansa qualibet esse sollet.
 Ergo laborabis dansarum scire cadens:
 Non aliter poteris tripudiare bene.
 Si cito non possis bassas apprendere dansas,
 Corrugete caro (genie fronde) precor.
 Sed resas (oro), pulchram dansando granulam.
 Aique bonum dansis omnibus addo modum.
 Est modus in rebus, sunt certi denique fines,
 Quos si non seruissu male semper ages.
 Seruo da in canentes, balandi gratia panois,
 Ergo dansando gracia semper eru.
 Absque sale ut nūquā nūquā valer villa viandas.
 Gratia si desit, sic neque dansa valer.
 Ordine sunt plures passus, marchare scienses.
 Sed sibi dansando gracia nulla manet.
 Et per defertum semper dansare videntur,
 Aique Deum sensiblat quod reuegare velint.
 Vix arta villa potest, prauos corrumperem moveas,
 Quod natura dedit, tollere nemio potest.
 Iltis sed tradam normam qua scire valebunt.
 Dansando pulchram semper habere modum.
 Quarant banquetos, & tunc choreare regardebas.

Illos, qui rettè tripudiae sciunt.
 Et bene dansantes in festa (quoso) reponant.
 Atque bonos gestus inue reuovere veini.
 Post faciant simile, sic ars apprenditur arte.
 Et post dansando gratia semper erit.
 Felix quem faciunt aliena pericula curvant.
 Penitus vobis hoc bene monstrat homo.
 Paysani dicunt à bestis quando laborauit.
 A maiore bone discat auro minor.
 Vsent & dominibus qua de dansare triumphant.
 Et banquetando tempora plura serunt.
 Vi, sum. Aveniente domini, quas scire laborent.
 Qua bragam bragam coniuncture solent.
 Vel semper semper cum Soleriensibus vsent,
 Qui balando solent semper habere vagant.
 Sunt tibi orazardi iuuenes ex corpore plures.
 Genes garsones parva nostra senet.
 Et caue populus dansae demarchat ad vnguam.
 De puncto dansat tota brigata bene.
 Gambas fauchat, campanas atque reuersos.
 Gentes noblesas corpore (crede) facit.
 Ad bene dansandum joyas seu premia donat.
 Qui melius dansat, illi reportat eis.
 Atque senes homines rettè dansare videntes.
 Las gences vielle repupiare solent.
 Est paradisus deliciarum parva nostra.
 Gorgias paysus Solerensis adest.
 Mille frondis iuuenes ex corpore fringant.
 Assalunt, onones qui choreare volunt.

Patria Solerensis est fringardissima villa,
 Dulcis amor patria, dulce videre suos.
 Insuper, exhortor vos omnes discere dansas.
 In quibus assidui bassa longa datus.
 Discite iam clara, brande, sujsque coqueta.
 Ac uenes alias oscula si qua ferunt.
 Qui circas tales scie felix dicunt esse,
 Namque pueratum labia pectent libit.
 Quid melius inueni dura pulchras basias illas?
 Nil melius vobis, nec mihi precor opus.
 Deminu bayssabz garsas, murrum tibi cereas.
 Et prolixa dabis basia, pressa quoque.
 Telleque tyrricum de cepta, tunc sine fanta.
 Si reverentia in auctu nunc bene facta quoque,
 Utterius moevo te artis secreta docendo.
 Num passim quod mihi saepe venit,
 Si deusendo tuam forsitan parlabis amicam,
 De membris dansa si memor ipse bene.
 Pectora nostra duas sunt admixtientia curas,
 Quid si non facias, empachans eris.
 Atque velis recte dansa auscultare endansas,
 Auriculis rem ac timpana rite tuis.
 Vidi quamplures se granulare monentes.
 Qui non intendunt quando cadant, aenite.
 Nec reddunt aliquem iuto de corpore postuma.
 Cine reprisa tota congediumque simili.
 Dum passat item us planitas si are videtes,
 Semibam Duberos se removendo nitit.
 Instrutamenta simul sed pluria quando rocamunt

Attende ad floram, namque magistra maner.
 Fistula si fauori dansam seu non bene siblet.
 Quomodo cognoscet pande falote miki.
 Tamborinatum quamvis turri regarde.
 Deus poterunt oculis (crede) videre sonum.
 Arcillas ergo dansando consule semper.
 Auditus dicit si male sonus eat.
 In gambis etiam poteris cognoscere fauas.
 Si sonus est falsus gamba tristare nequit.
 Visagium teneas dansando semper alegrum.
 Et cherians frater confice (quaso) bonam.
 Balando quidam certe plorare videntur.
 Merdassas duras atque catare velint.
 Permittas socios etiam dansare rivalde.
 Si semper danses ipse factofus eris.
 Doctorum veterum semper proverbia cantant:
 Omne quod est nimium tedia ferre solet.
 Et semper noli cum una dansare puella.
 Sed cum diversis dansarisare velis.
 Tantum unam faciunt quidam dansare puellam;
 Sed sibi vergogna maxima (crede) manet.
 Nam dicunt homines tunc omnes atque puella,
 Incarnatus adest nunc amor ille nimis.
 Ipsi ramenta cum tempus postular aut res:
 Sed vergognosus non eris ipse nimis.
 Nam dicunt leges nostro de corpore iuris,
 Quid nunquam imidus gratius amator erit.
 Et gaycer danses, non tirassando sabatas,
 Pringando corpus quando cadens sonata.

Nam pensant quidam tunc se cancare racemos.
 In tantum gambas tunc agilare solent,
 Plures cordiones etiam dansare mememor.
 Sed bene minuti fac iragiare pedes.
 Ad cordiones non extra regula certa,
 Hysteron & proteron suè mouendo pedes.
 Illos in frendes tantum dansare per usum.
 Vsus & ars docuit que sapit omnis homo.
 Si non intendis dansarum rite cadensas,
 Unquam non poteris cordionare bene.
 Cicum brancos facies, seu cordionabis amatori.
 Da sibi lo bindo bindo ribaldo bonum.
 Putata pororum, sed sit correns a gaya.
 Et de brin & de broc, intranagando pedes.
 Est mili difficilis multum possagius iste,
 Istam correndam nemo decere potest.
 Intendo molius quam volis dicere possim,
 Vsus vos tamum scire docebit eas.
 Et semper sis estringatus ad unguem.
 Et bene stacatu sit la brayeta tua.
 Tomba e in terram brayas quandoque videmus.
 In bassis dansis ergo ligatis eas.
 Atque velis etiam bellas portare sabatas,
 Fac bene stirata sit quoque chansia tua.
 Oro taconas cancas portare sabatas,
 Nam nikil in dansis turpis esse potest.
 Chaussas decopatas etiam portare mememor.
 Atque sabateni sine tibi (quaso) brani.
 Non portes bottas in gambis in clareando,

AD MONITIO

Nam bene non dansas, es peronatus homo.
 Cum vadi ad dansas, fai amare fabri as.
 Vi vincitem salas ir vincit linda bene.
 Sed si bequetum de compagniisibus Abbas,
 Det tibi genitiliter fac deens ipse tuum.
 Contra gavias dominas geniasque puellias
 (Ore) in bacquo semper amice ino.
 In choreis fuerint bellas, sed quando puella.
 Indistincte omnes erit etenere velis.
 Sed bene festeges illam quam diligis ipse.
 Derratum brachium semper & illa mener.
 Et facias omnes filias dansare memento.
 Fac saltrem danset filia queque semel.
 Nam vidi gavias de dansis que veniebant.
 Sea quasi cor rotum desiciebat eis.
 Quod de dansando nemo invitauerat ipsas.
 Ac intretensis nullus amator eas.
 Sed bene cognabans rovundo multa renantes
 Verses amoros qui choreare solent.
 Quod non dansarunt unanimente modo dansa.
 In balo secum, quando triumphus erat.
 Sed compagiones bellas tantummodo rappam.
 Noscitur in dansis pulchra puella cui o.
 Ergo cum facies baquem pulcher amator.
 Consulo, fac danset filia queque semel.
 Et compagiones de comitare memento.
 Qui tecum dominas associare velim.
 Sed faciant (quasi) plassam dansantibus ampli.
 Arrecoleunt omnes dulciter atque viro...

AD DANSANTES.

Nam sapè in dansis est hic vergognia magna.
 Vix cum domina vix choreare potest.
 Ordo ponatur tamen associando puellas,
 Dando scabell as sciamma polli a quoque.
 Atque duo ranciu debent dansare parilli.
 In bassa dansa quando la fusa vocat.
 Hic semper porcos qui se cumuiantur in canu.
 Cum dormire volunt aut lupi ambit eos.
 Costitue rumpunt leges ac crux iura.
 Usita in semper de regione tene.
 Sed cum defodata dansarum sine licet.
 Tunc omnes possunt respondere simul.
 Tempore nocturno sed cum dansatis amicos.
 Aut orchis plures lumina clara ferunt.
 Nam dicunt leges quid sonas lumina magni.
 Non bene dansator sumit dansa carent.
 Lumina si nou sunt, poteris bayfare puellas,
 A la someria nemo videre posci.
 Sed dare post porum fac cunctis sis memor, ore.
 Et tunc lex venum bragues amice bene.
 Nam carnis Ouidius sive pauper cornua sumit
 Cum banquerando dulcia vina vogam.
 Eucnidi calices quem non fecere disertum.
 Embriagare solent dulcia vina bene.
 Ipse tuum festum fac quod si semper honestum
 Nil melius homini quam sua fama bona.
 Discere passagium sed vult fauusia nostra.
 Quod multos trumper, accidit atque milii.
 Si sibi sic socius choreas dansando perius.

Qui plures dansas tripludiare sciat,
 Principio dansa confessim respice recte,
 Andans non iudeat ille tocara sic.
 Nam sicut quidam quidam omni de corpore misit
 Uera communis qui chorearo sciam.
 Et quando socius vult arrayari puellam,
 Tunc eadem dansam histrio tangere ferunt.
 Sed non communem commendant tangere dansam,
 Sed longas alias carlaminare iudent.
 Vi le grant he las, la grant douleur, maniera,
 Pampaiona bona, noble cuerque brauana,
 Atque la seignora ma plesa o dulcis amica
 Ut socium irtemperat ista recare iubet.
 Quare anisamus sis semper dum choreabis,
 Quam dansata socius carlaminare facit.
 Barbalani homines & plura carmina pariant,
 Ex impronto fallitur omnis homo.
 Ait etiam firmè tenetis in mente reposum,
 Quod tibi secretum nunc mea restra canes.
 Nam nisi communis non debet tangere dansam
 Ipse flautator quando brigata salit.
 Hoc nisi de insu dansamis tangere illas
 Tunc alias omnes namque tocara potest.
 Sed balando (precor) garda faturare cadensas,
 Des finem dansa quando flauta dabit.
 Nam sicut aguissum non est reparabile verbuna
 Si famis dansam vix reparabis eam.
 Vides in syllam cupiens vitare charybdis,
 Dansarism fatus si semel ipse thani.

Est via peccandi facilis descensis Averai.
 Sed remoto gradum maximam pena manet.
 Nam si fallores choreata dansando, rimbade,
 Invergnatus omnibus ipse foret.
 Vir semel in mundo postquam perdiuit honor,
 Illum vix nunquam posse recobrare potest.
 Quem semel horrendis miscutis infamia migrat,
 Ad bene cergendata multa iaberat aqua.
 In mundo non est ultra reparabilis arte,
 Lasa pudicitia: deperit illa semel.
 Sed non resicias stellas dansando si iande,
 Astrologi ut faciunt sidera quando noctant.
 Contra murailans vel terram respice queso,
 Nec torris oculis cernere quemque velis.
 Non ad mensuram sed danzabis amico,
 Quod plures faciam respiciendo pedes.
 Quidam sicut seraper qui se dansando renirant,
 Ut videam siccum si bene dansa endat.
 Semblant lairones qui se plerumque renirant,
 Quando borrelius riso foerat eos.
 Me semblant Iarui patrem qui se elat viramque
 Est proridendo respiciendo modum.
 Si perueniunt dansem fallitis tamen ipsam,
 Passibus alcerius vnde reparabis eam.
 Et si non possis dansam reparare saliram,
 Demarcha semper dinumerando nihil.
 Et nunquam panes no sit renuentia facta,
 Tunc nisi cum mestris tamburinare finit.
 Per medium dansa non est onus beris unquam,

A l'ancientur atunc tricorare velis.
 Et quoniam multum tu sis tribula, us amore,
 In dansis unquam non es facinus eris.
 Aras qua vinum cum sustinet arque barillis.
 Prosternat una sape inuare solet.
 Perplures errant dansando proper amorem.
 Dulcis amor multos irrefolive facit.
 Et bene perfecte fingas te currere dansas.
 Terribiles magnas arque tenere velis.
 Non timeas fuzum iunc de cauteribus, oro.
 Nec de rauiolis rogius estis nashis.
 Hen quād diffīcile estē crāmen no promere vultus.
 Visaginū triste qui male fecit, habet.
 Cor suum semper boni ac um prendere forsū.
 Qui se coragiunt adiuuat ipse Deus.
 Canquillone (precor) dansando et bene porta.
 Fac dicant genē, iste valentius adest.
 Et rotore cane, quando dansabis, amice:
 Nam siunc rotes, tu bene porcus eris.
 Tu quoque per dansas nunquam saltando perditis.
 Stringe os Et culum coge tenere petum.
 Non nimium branies per sonata tripudiando,
 Alius precor branier quod tua testa parum
 De testa magnas nam quidam mille laborant.
 Torsendo boccam, quod male vadit eis.
 Non contrafacias te sic dansando friue.
 Sed teneas ergnam tripudiando bonam.
 In dansis etiam tu te corrabis honeste.
 Si nimium bragues, iniudicatu eris.

Silentes medium, semper inuisimis ibis,
 Per nimiam bragam uore macerar hinc.
 Mignoratias faciunt quidam de corpore gayo.
 In se dansandum que milki sapè placens.
 Non grates testata manib⁹, sercanda penellos.
 Nec rigidas necras tunc grafinare velis.
 Nec nimis in terram pendentia brachia portes.
 Sic brassis rigidis, tripudiando paratis.
 Despoder atq; quidam dansando videntur,
 Et brassis rupeis semper habere suos,
 Ergo suum corpus rectum dansando renebis.
 Hic nisi fringendo dansaplegare petat,
 A qualiter ducas tecum balamus, pueram.
 In danis nunquam retro menebis eam.
 Namque solent quidā retro dimittere gaisam.
 Si lupus hic esset, crede, leuor et eam.
 Et modicum longe tenens de te matuerem.
 Si nimis et errorat, tunc retinebas eam.
 Sed tibi personam nunquam dansando remires.
 Panones faciunt, quando placero volunt.
 Plures macandos vide de tempore nostro,
 Qui se cariendo glorificare volunt.
 Yberiam boccam nunquam dansando renebis,
 Tunc proprias muscas namque volare solent
 De facili boccam possenti inviare bedam,
 Et se strangularent, ergo (falso) cane.
 Non si mortelos suos cibos gorgia garda.
 Fogosos iuvenes jemina n. ha ci pris.
 Et non esforches mortelos ante pueras.

ADMONITIO

Nam rancore facit, vereere corda quoque.
Sic spuri, aut mungis nares, mira fave memento.
Post tua concussum vertere terga caput.
Et nafum digitis de non raccare recorda.
Blanchus mocaderiu fac bene raccuei cum.
Allia non manges, nec portus tu neque cepas.
Nam faciunt boccam post redire maled.
Sed quandoque bonas garfas donabis villosas.
Inter dansandum tempore quando rotent.
Nam sine reprensa garfam restituere possim.
Communi in dansa quattuor ipse usces.
In commensamento dum reverentia baissat,
Et reprissa venis congeantaque simili.
Esquifare niamm garfa quandoque valebis.
Quamvis corosset continuare velis.
Secreta facias dum gratissim amicam,
Quia nimis apparent rectia vixit nus.
Omnibus in rebus, fac semper vincat honestura.
Si sit paillardus tu maledictus eris.
Bella tibi si solum de stercor coptis.
Femina sape negat id quod habere cupit.
Audaces fortuna iuvant, timidosque repellit.
Et timidae nimium fors us amator eris.
Ast in banquetis semper curiescas estos.
Nam blandis verbis queritur acer amor.
Non formosus erat sed erat facundus Ulysses.
Qui bene deuifat, semper amatus eris.
Excitas & matre facundia dulcis amorem,
Et mulcens animos misigat ipsa foras.

AD DANSANTES.

Hoc tamen in iesta firmè dansanda credibis.
Parvula garfas affiro armis.
Affilatum beccum semper habent mulieres.
Subtilis Escotus vix superares eas.
Si non fiscinus cum garfas atque refines.
Grandus foras tu reputatus eris.
Inter garfas facito sic canthus abundo,
Subtilius iudee vincere currit, jacit.
Non sis londolas, dico fuis, nonque ratalus.
Non quatuor dansas ipse Teimus eris.
Sunt plures homines qui sunt quasi mortis imago:
Et sibi parlante grata milia maner.
Tales famositas non deligit villa pueras,
Et quasi bruma esse bestias ovis homo.
Mistins & brauius cum garfas esto friande.
Parla correkte quando loqueris eas.
Seruo hominum mores & celae & indicat idem
Ad parlare suum noscitur omnis homo.
Si bene flaueriae parlementando pueras.
Duces pacis feminas semper amar.
Verbaligant homines, auerorum cornua fuisse.
Et blandis verbis femina sola eadis.
Scabibi passagimm volvi nunc pandere pulchrū,
Quod bene per persuō tu retinere velis.
Ipsum amatosam facias dansare frequenter,
Malum bragare fieri non quicquid cupit.
Nam si non facias quod rauicium danser amica,
Contrate iravam (crede) videbis eam.
Sed postquam secum dansata balanceris ipse,

AD MONITIO

72
*Per substitutionem post choreare voleis
 Aubades etiam tu fac de nocte à la garsam
 cum tamba inis cœlum uando bene.
 Bellas canfones semper cantésque nuncellat,
 Gavas cubadas audi amica libens.
 Fomina ciem dormit in lecto, nudiq[ue] solas
 Se scribat corpus sapè peranto bene.
 Et quando aubadas audi deset amantem,
 Veller amarosum garrisularē suum.
 Suavis in dansis semper sis arque valentem,
 In choreis nunquam fates amantes eris.
 Follegiando putatis nauis plures viri piacere.
 Difficil et imprudens quando placere putat.
 In dansis etiam nunquam sis, ore superbus.
 Gloriperas amantes nullus amare potest.
 Gloria Luciferum cassante de paradiſo.
 Tales fantaſia non amat ipſe Deus.
 Vlirachidamus non sis, te deprecor, unquam,
 Est male voluntate ipſe fierius homo.
 Non te do miseras in dansis genit brigante,
 Dormire in dansis est renegare Deum.
 Aysare dansa, sensa pulsare la gemem.
 Impinguunt aliqui currere quando venit.
 Quos fidam babinoſ in dansis sapè videbit.
 Qui contra omnes barbitare volunt,
 Sed tua cingulam facias brusore valenter.
 Si cupias domina riuſ placere tua.
 Altas roſſabas gambadas ipſe volando,
 Saltos & gameſ, plura reuersa quoque.*

Terrab

AD DANSANTES.

73
*Terrabis serrabas gisando te remenabis,
 Te tragis a primum quilibet esse paucet.
 Tu per repompilla fac bondes arque rebondes
 Fac sembles pantsam quando frapamus casu.
 Maringalando Santa cum mille reverſis,
 Sic enta tumbabis, præſlo leuare velis.
 Atque reuorulatis dansano complere valenter.
 Paerim, paerim, abque dicoendo volat.
 Sed per roenſaram ſalcando te remenabis,
 Namque rhoni plures quando volare patant.
 Et si non ſurgas in plus rumbaro nequibus,
 Quis facies in terra non habet unde cadat
 De Carmenſirando, morſicas effice bellas,
 Amaurarias etiam farſezando quoque.
 Et ſit uno atecui non vis cognitius effe,
 Graus fauifagios pone, repone rivo.
 Tempore tunc illo eſt de dansando la fiera.
 De Carmenſirando baquetas omnis homo,
 Se defordenant las gentes, nula benendo,
 Et la ion Gallia eſt reperiſt abone.
 Eſſacuſos (or) o'reſtē dindare ſoucas.
 Casenuelando fac triculare pedes.
 A l'anigallia te in uerdine ritē recarra,
 A grandiſſos intranagando pedes.
 De poschis pedibus utē marchabib⁹ auauem,
 Fringendo gaſeas de manib⁹ que tuis.
 Biolim biolains ſemper donando lo bindo.
 Tat-ta-ri-rei-no-la in volvendo turo.
 Plures bragardias te bene ſcire beſognat,*

13

ADMONITIO

74

Si dominas inter quaris habere vogam.
 De dansando ratus; Provincia nostra triumphat;
 Palmarum dansandi semper habere solet.
 Sed noua nunc venit gentissima dansa gallardia
 Corpora que valde nostra suscere facit.
 Assanere facit nimium nos illa ribalda:
 Rumpere me gazbras nam facit: ipsa mea;
 Ridco, sed rancum quod uescio dicere quantum,
 Cum video gentes sic remenare pedes.
 Nam scimblant gallas qui se batendo pescant.
 Catois Et meninae cum grafinare volunt.
 Tombare in terram semper dansando videntur.
 Cum faciant corpus sic virilare suum.
 Quando voles ergo dansam balare gallardiam,
 Non te merfondas (genti falore) precor.
 Non facit infante tua plus gentissima mater:
 Erga eum corpus intrucere velis.
 Nunc arridauit quadam gorreria dansa.
 Quam tu laudabis quando videbis eam.
 L'antiquilla gaya gens sagia nominat illam.
 Pe-ro-ro-pe-ton-ton-far-la-ra-la-re-on.
 Solus homo dansat de una, tan unum modo parit.
 De laura choreae femina sola quoque.
 Tercentum faciunt inter se signa frianda.
 Se culum gravant, lo focus ardet eum.
 Qua vir signa facit tunc eadem frimina fringit.
 Tunc cuillabis respiendi modum.
 Vna mihi semblat quod sit grossissima farsa
 Cum video garfas iam bona signa dare.

AD DANSANTES.

75

Inter bragantes tunc semper gorgia rideat,
 Et cagac in brayis sepe friandus homo.
 Forte defantat populus de corpore gayo,
 Escalfarmo homo se retinere nequit.
 Censum foliis alveos ipse videtis,
 Te escomplissabas dum tricorabis eas.
 In dansis etiam non re incognaberis unquam,
 Si te corrosses destrahinabitis eas.
 Christus amat pacem, amones murmura querunt.
 Filios debatos non amas ipse Deus.
 Causas raumáticas in dansis tu neque contis,
 De causis allegris denistare velis.
 Denique mire ronco quod dum dansabis amator
 Danses cum bellis vestibus usque eius.
 Nam bellus vestes semper dansare requirit,
 Vir male abillans sapè iuaffatus erit.
 Fac uadas semper mulium magnoniter oro.
 Penchentur precor sit bonè testa sua.
 Te testando nunc ut maneria currit,
 Bragando recte semper amans eris.
 Cum ferro chando fac replegare capillos,
 Ne cremer alicuntas attamen ipse caue.
 Mille vices te iour re pinchinare capillos.
 Genit gorrerius sic choreator eris.
 Sed tibi de facie testorum ventus amice,
 Dum sufflat ventus si petis ipse foras.
 Ergo domi semper reclausus tunc eris ipse
 Vel testum gardet genti coiffatuam.
 Aut manibuntur per runcam ritè reclusas,

D 2

Ambas ad testam pone, friande, manu. Non tundas iugum si vis bellissimus esse, Nem vir iundens, larydum esse soler. Bragardum supra la testam pone benetum, At lagard gorram post greci abis eum. Bellus byzantius, homines horridaque sabata, Desontrant multū, cum modicunque valu. Vir bene habillatus, semblat bellissimus esse, Quanvis sit multum larydus atque brutus. Quando vident inuenes bragardos nāque puelle, Tales confitita caluniae volunt. Sed bene continua quanvis precepitis uen. Arifices usus reddit in arte bonos. Plus uale hic praxis quam tota scientia credi. Ergotili dansa practica dulcis erit. Dansando scritas ac non seruare memento, Quas plaidoyarda curia nostra tenet. Et si mei prises mea nunc tu iussifadost, In dansis validè, credo, grufatus eris. Non me scriptorem sed te neglexeris ipse, Bram, bram, cum abo, securus in ore tuo. Primo respicias tu te, qui negligis omnes, Imbragatus homo bestia grossamanet. O galanarde, meas si pensas carpere dansas, De longe & largo per grecocatus eris: Iam nulli per testam grandes sumeria montes, De modico testam musica levare facit. Si male testam vis esquinare rialde, Ipse tace, facies sic bene irésque bene.

Sancta Enangolia causans ut rite lo terum, Es bene de Christo Brolia nostra fides. Veram larynde sic artem et mine dixi. Fac seruos agiur, tu mea iusta bene. Rara auts in terris, nigroque similitima Cygno Sic pauci chorae rite docere sciunt. Apparem rati natus in gurgite vasto, Perfectus nemus est, excipiendo Denim. Ergo communis qui dansas ferre laboras, Disce meos versus, sic bene doctus eris.

Sequitur dansa communis, versibus
composita.

AVffando byretum, fit reverentia prior. Rorosus congedium, non remouendo pedes. Simpladuo marcha, post hoc chui duplice solo, Et post reprisam, confice rite tuam. Et sequitur dupluma post, & reprisa frianda. Bramando corpori, congediumque dabis. Inde duos simples marchabitis, et res quaque duplos Postigandas pedes inde reprisa datur. Viterius dupluma causa mignonier unum. Et post reprisam, congediumque simul. Post binos, simples fringa, cum duplice solo. Indeque reprisam, gamba menaro sciat. Fac post congedium de testa anssando horresum Personam & gambam rite plegando tuam. Dulciter infatu dominam sed resifice semper.

DE CONGEDIO

Ad finem dansæ cum reverentia datur.
Sic habeat hic finem communis danæ sa latuit,
Vix in i numero semper habere solens.
Fallit communum pausa pavilisper amator.
Insequitur post hoc moyria namque brevis.
Principium dansæ balans namque resiliat
Tambor in airus, mestrum in arte bonus.
Moxia confession post caritatem ab illo
Quam bene nunc bales ut caligula docet.

De Congedio.

Congedium prime sancta cum duplice tantum.
Et post reprisam congediumque finit.
Simple duo rursum sed cura in ibus effice duplice.
Reprisam casca post que mouendo pedes.
Insuper & duplum pulsâ bragarditer unum,
Gingorando pedes inde reprisa venit.
Congedium rursum bales austriando bonorum,
Atque simul gambiaricè plegando suam.
Respicit sed pars sua custo si reverentia gentia,
Atque oculis monstrant dulcia signa sibi.
Pluribus ipsa modis alij dansarw in orbe,
Sed tunc sufficiat hac choreando modo.
Bartholomæus Baldus Paulus Felimus Iason,
Pavermittanus Decius atque Cymus.
Et dominus Peirus Albertus granque Rolandus,
Teulerius Merlinus Riffius atque bonus.
De Ripa Alcius Mallegni magnique magistri,

DE CONGEDIO

Quos de dansando vincere necno potest.
Bragardus dominus doctor Montagna Valentus
Mingrenus socius Ianmetus atque tuus,
Et mox eos omnis sic Clariſephorus quoque porcus,
Qui bene gortandat cum vitualla venit.
De Aigno dominus sapiens & doctus ad ungue
Frater deornis atque sacrificatus.
Aique Tolosani doctores undique misiti.
Aderneilas facinus plura legendo bene.
Pellatus facilis, Dafsi, Eracina pleseamus,
Guido Soloris, Ayma valentius homo.
Bragardus doctor Hoffmannus, noster amicus.
Quem parlementum iam reiñare potest,
Quarao legit dansas, & moustræ omnia nobis
Istano continuè tripadiare solent.
Dansando communis opinio sit tibi semper.
Si danses alicer, in reprobans eris.
Iudicium populi numquam contempseris unus:
Contracomunem consilire cane.
Omnes bragi dansas communiter istano,
Hoc ramen ad placitum munus tibi traditum.
Hic tibi panuras nolo describere dansas.
Rerenter dansat iste parsus eas.
Dans fuerit Romæ Romano viuito more:
Cum fueris alibi, viuio sicur ibi.
Dansa summa sed clém præsabis amicam,
Semper agas grates, dulcia verba loquens.
Hilam post parsu per sedem sine reponit,
In qua sedebat quando rapastis cam.

Gaya epistola ad falotissimam garsam
Janam Roseam

O Mea plesans! ô mea magnanissima dama!
Dilige personam granditer (oro) meam.
Ipsa amo te tantum, quod nescio dicere quantum.
Nullus de mundo te plus amare potest.
Vi crenat ille focus terribilis summa gressus:
Grossus amor eorum sic brutal omne meum.
Vrur, ut indomitis ignem exercerent ibus curios.
Ferilis accessus messibus ardet ager.
Tu es mihi tam bella & bona bragardissima
garsa.
Quod vellens in camera te rigolare vides.
De te dum aetas pensat, que aetate repensat.
In te continuo mens mea iuxta manus.
Con. in uno falso recum te somnia sanguinit.
Omnibus & nesciis nesciis esse soles.
Tu damas selecta facis me perdere viam,
Et sensum totum corpus amando iunni.
Ergo nunc superest, ut me misericordia amarem.
Ambrassare velis corpus, amica, meum.
Entralare facis in medietate furens.
Causa mea vita causa que mortis ero.
Solamen nostrum tu gloria nostra perennis.
Omnia nunc nostra iura salvi habes.
Tu facis in causa me deferrare profectos.
Si me refuges heu citio morius ero.
Si tibi vis medicam pro me donare satigam.

Decider in casis preda peccata meos.
Non patire facit damnata scata lo diabulus.
Nec purgacertus dat malatantam alabis:
Qua facit ad nostrum corpus nunc ignis aporos:
Hec maior, maior, la mia bella, nudo!
De mortuariam populis post te repulabis
Si pro te moriar, evicta semper eris.
Quare te precor, ô mea falotissima garsa,
De tua a pena me relenaro velis.
Ipsa tuas aves nunc artige, quas odibent,
Exaudi vocem dulcis amica meam.
Non facias ianum me playdebare, la pessam
Sape damus iumbas playdegando uitias.
Semper ero felix, ieyus friscus alegrus.
Si possim gambas gratigolare tuas.
Si bona ventura vel me fortuna iunaret;
Per murum & gamas oscula mille darim.
Impego! ai meo corditu eschara gogera.
Spes mea blandicia delicia que mea.
Ipsa licet videamus bragardas mille puellas,
Per Christum Dominum tu mille sola places.
In mihi de mundo nunc plus formosa videris
A tan regard de te, nulla puella valer.
Inter amores sunt bellis semper amores.
Est nunquam l'ayda somina, quando placet.
Non aliis curio barbareare puellas:
Tantum personam curio tenere tuam.
Tu iolita manes multum mea oxygia cora.
Spes tua me canum vivere (crede) facit.

82 EPISTOLA AD

Si se garsa Paris nudam vidisset in Ida.
 Cedit duxisse, Juno, Aeneas, Veneris.
 Bella tibi faciem gracilis tibi nasus & osque.
 Blanchas tetras in quoque garsa venet.
 Sunt oculi clarissimi & per dulcia labra
 Basa dulciora, tu quoque semper habes,
 De nudi pendunt clara ceruse capilli,
 Ac sunt membra tibi candidiora natae.
 Rusticatae carnes, sunt & sine crimine mores,
 Et semper carnis la tua facta placens.
 Omnes nunc homines tua gratia blessei amore.
 Aggradare soles omib[us] ipsa viris.
 Tu bene caueras, denisa, sensu[n]e parcas:
 Vellim in compagna semper adesse tua.
 Quando ergo te video corpore se jorje reueillat,
 Inarillare tu mea a membra facis.
 O mea perla bona, mea dulcis amasia bella!
 Affer opem misero, tu mili sala poes.
 O virgo! misericere mei, misericordia amans,
 Effice me meritis tempus in omne innum.
 Vivere cum poteris sine te morduimus Arena,
 Ad suum Xanti versa recurret aqua.
 Illa dies qua te video, suu ratione alegria,
 Traxisse omnes in refugire facit.
 Le jour que ne te voy je suis mal à mon aise:
 Est plus long au moins long que illa dies.
 Tempora si numeres, bene quan numeramur annūn
 Non venit, ame suam nostra querela diem,
 Follis ego maneo de te genissi, mag garsa

SVAM GARSAM. 83

Si non me ambras, cogit amore muri.
 Tu me intristasti nimium nimium per amorem.
 Tropius est noster impegalatus amor.
 Me desbauciat amor, & sensum perdere cogit,
 Vnquam quid deceat non video ultus amans.
 Per las carterias vado perdendo lo tempus.
 Nunc hinc, nunc illuc ero, illas omnis amans,
 Et nisi sum secum non uult pausare la gamba,
 Tu labor es rotus, in requiesque mea.
 Ultus amores sus, nunquam bene celat amorem.
 Erinet indicio prodita flamma suo.
 Propter amores as de te sum forte mal adas.
 Et nisi spem de deris, sum morieurus ego.
 Ergo mihi dona de facto dulce secorsum.
 La charuare tua me releuare potest.
 Inter amores garsa est medicina doloris,
 Sic sine te nunquam riu[m] garius ero.
 Ultus amor Veneris non est medicabilis herbis,
 Idem sanare formina sola potest.
 Dulcis (amica) precor requiri uero dicere possum.
 Fac sit amorosus semper Arena raus.
 Non facias illud, quod vulgi sepe recomitet.
 Successore nouo solleuor omnis amans.
 Et quamvis placent aly, tamen esto fidelis.
 Est virtus placuisse abstinuisse bonis.
 Famineum genus est certe variabile multum,
 Et leuior solis formina sepe manet.
 Rara fides hodie, tanquam trumperia regnat.
 Parua solet magnis rebus inesse fides.

84 EPISTOLA AD

Filius amor, plures garsarum trumper amaret.
 Est natus pius fructibus, ac que maiis.
 Ores suant aliud, aliud sed mente repensant.
 Est ratus nostre tempore verus amor.
 Femina per multos nunc accipit garsas amantes:
 Trento calegnayes una puerula cemet.
 Deficit ambibus, qui vult seruire dubius,
 Ergo me amato, semper amare uelit.
 Inter amerosos amores, est regula certa:
 Non bene cum sociis Regna. Venerisque tuat, et
 Contra me unquam nec sis corrossat falata.
 Quoniam per populum publica fama ueler.
 Quando inimici tui sunt grandes inter amantes,
 Post grandas fognas grandior exiit amor.
 Tempore passaro quando fogauimus ambo
 Tunc desperatus atque maladitus eram.
 Verus amor garsa, non est unquam sine ercentia.
 Ne iuri despiccam formido semper ego.
 O Deus! in quanis animis vexatur amantis!
 Gayae garsetas semper habere cupit!
 Sana (precor) semper mea sis gorrura garsa!
 Nos simul & iniqui prestatu iste Deus.
 Mabualem nobis & rufus (deprecor) amans
 Afferat Omnipotens, omnia dona quoque.
 Tam que sua simili me deportare per orbem.
 Vixit (crede) mis nomen in ore tuum.
 Sum ibi, semper ero semper seruare paratus.
 Omnia sunt iusti, subdita nostra iusti.

SVAM GARSAM 85

Grandem perdonem agudas de Paradiſo,
 Si in me facias corpus habere tuum.
 Hoc ibi secreta tamum profine reuelo.
 Atis iarracio statua vincit amor.
 Si de secrete ovis plus parlenus amica,
 Nil nosc reseruas, ut amen ipsa vici.
 Sit muror (oro) nuci, mea genitissima uaga,
 Perpetuo zonus, o mea perlata uale.

SEQVNIVR IN PRACTICA

dansæ communes, quæ secundum
Musicam dansantur, ad viginti
longas, & quelibet longa ex illis
fit ex quatuor semibreuis.

Les communes à xx.

R c f d r d r c f d d d r d r c f d r c.

La moitié à xii.

c d r c f d d d r d r c.

Notez, qu'ainsi comme toutes les danses
communes lont à xx, semblablement toutes
les danses communes & non communes
ont vne moitié à xii.

Item, notez que la première R signifie
rencontre, quand elle est au commencement
de la danse, & quand elle est en autre lie,
signifie reptile. Le c, signifie congé : Les
deux f, signifient deux simples : Le d seul,
signifie un double : Les trois d d d, signifient
trois doubles : & si tu veux sçauoir comme
tu dois faire les pas, regarde cy-dessus au
Chapitre qui se commence, *Passibus ergo da-*
plum, &c.

S'ensuuent autres basses danses qui ne sont
pas communes, lesquelles ne se dansent
gueres souuent aux banquets.

Le grand helas. Elle me isent.

Tant ay d'envy. Verdenmont, à xix.

R c f d f d d d f r c f d f r c.

Le grand doulot. La broie de la vigne.

Douce amica. La gaya:

Par fause semblant L'esprenier.

Confortez-moy, à xxiii.

R c f d f r c f f a f f r c f f d d d f r c f f d f r c.

Tome noble cuer. M'amie.

Fleur de beaulté. Va i'en regret.

L'amour de moy. L'oye sans fin.

Le vieil Testament. Si i'ay perdu mamie.

Je lions m'amie, à xx.

R c f d f r d f r c f f d d d f r d f r c.

Si je plains: M'amour vous ay donnée

M'amour. La fricassée à xxvii.

R c f d f r d f r c f f d d d r c f f d f r d f r c.

Pampalone. Helas madame.

Amours m'ont. Helas! si i'ay mon ioly.

Temps perdu à xxii.

R c f d r c f f d d d r c f f d f r c.

V'plaisance. La pensée de madame à xxii.

R c f d f r d f r c f f d d d l f f d f r c.

La pensio. So sasso,

La despourvne à xxii.
 R c f d s r e d d d f r e c f d f r d f r c
La fanfarre. La douleur des deus à xxii.
 R c f d f r d f r e c f d d d r e c f d f r c
Fortune fait. Testimonium. à xxiii.
 R c f d f r e c f d f r e c f d d d r e c f d f r c
Mes amourettes xxii.
 R c f d r e f r d r e c f d d d f r d f r c
Consumo la vita mea. à xv.
 R c f d r e c f d d d f r d f r c
Tout fertere. à xiv.
 R c f d f r e c f d d d f r c
Helas que vous à fait mon eneur!
L'escarpe dole à xix.
 R c f d r d r e c f d d d f r e c f d r c
Tout s'adoubera à xxiiii.
 R c f d f r e c f d f r e c f d r d r e c f d r o
Patience à xx.
 R c f d r d f r e c f d d d r e c f d f r c
Mon seur van bien madame à xxii.
 R c f d f r d f r e c f d d d r e c f d r c
Bon temps à xx.
 R c f d r e c f d r e c f d d d r e c f d r c
A Dieu soulas & roye à xxxii.
 R c f d f r e c f d r e c f d d d f r e c f d r c
Pour auoir faire au g e de mon amy à xxiiii.
 R c f d f r e c f d r e c f d d d f r e c f d r d r c
Ils ont meny à xxviii.
 R c f d f r e c f d r e c f d d d f r e c f d r d f r c

Ma donece dame.
La douleur du moere. à xxi.
 R c f d r d f r e c f d d d f r e c f d f r c
Ce que mon eneur pense. à xxii.
 R c f d r d r e c f d d d r e c f d f r c
La Florie. à xxiiii.
 R c f d f r d f r e c f d d d r e c f d r d f r c
Le manteau iame à xxv.
 R c f d r e c f d f r e c f d d d r e c f d r d f r c
Le bas despagna à xxiiii.
 R c f d f r d f r e c f d d d r e c f d r c
La grolo. à xxiiii.
 R c f d r d f r e c d d d r e c f d r c
Les quatre basses danses à xxiiii.
 R c f d r d r e c f d d d f r e c f d f r e c f d r c
A Dieu ma tourtoile à xxviii.
 R c f d r e c f d r e c d d d r e c f d r c

De reliquis dansis (eadem finiorio sic fit)
Qua fric in Grecis diu choreare volez
Suffici & bastat usum portare banastas
Finem dansarum nostra flaura facit
Nella quidem via est terminus nec gloria
maior
Auxilio multos quam relevasse suo.

Spes mea est unica Deus.

RONDEAV

L'Amant à l'Amie.

*Adiuua me, & me fais cette gracie,
Que ic ce penisse en secret face à face.
Dire, conter, l'amour & grand ardentur
Que i ay en toy pour le bien & honneur
Que j'ay veu & cogneu sans failace.
Je ne te voy ni en lieuan ni en place,
Que ic ne die & profere en mon coeur,
Adiuua me.*

*Cest fois le iour, & voire en peu d'espact
Ic ce regreste, & ne sçay que ic fass,
Tant suis espris de ue grande rigueur,
Dont ic e-rains bien de comber en langueur,
Et pourriant dont auant que ic trespassse,
Adiuua me.*

Reponce de l'Amie.

*Si vous voullez, ie vous fais à scancer
Que ic suis prestre à vous faire plaisir,
Et pour complaire à vostre bon desir,
Je mettray peine à faire mon devoir.
Pensez-y donc & me faites que voir
Quand vous voudrez, car ic suis de loisirs,
Si vous voullez.*

Des deux paris, l'un vous faut recevoir.

RONDEAV.

*Prendre ou laisser, c'est à vous à chaisir
Vostre refus me seroit de plaisir :
Car à toute heure vous me pourrez avoir,
Si vous voullez.*

Ludouicus Reynetius insula Marticii
studentibus, nepotique suo Ale-
xandro Riberto tabellioni, ac do-
mino Iacobo Bargerio, suisque
intimis amicis, Petro & Matthaeo,
ac Bartholomao Arenae, Solo-
riensibus,

EPIGRA M M A.

O Bragarde, valens dansanai prendre
leges,
De guerres brantis plurima scire quoque
Libro jac studere ex suis viribus illi,
Quo ducce, per dansas tu cari dolue erit.
Perdoceat iste tuer perfecte currere brantos.
Bragardas guerras dicat Arena quoque.
Lucanum sembras qui Marris p' alia canat:
Tambene de lingua guerre regiare sapit.
Ex nimio risu forsaberis iisse catare,
Fringando versus, quando videbis eum.
Est finis rufinus, finis marcandius arque.
Pro garfis extas forte rufatus homo.
Laudes innumeris de nostro rege reconcat.
Laudando Fransam, concilius quoque suum

Quat gentilesas his nostris conicit amicos,
La mea non posset misa referre tibi.
Hunc habeas igitur semper voluntasque libellum
Et tua persona semper alegris erit.
Perpetui nobis Christus conseruet Arenam:
Dausarum enim lo Capitanus erit.

Antonius Arena Soloriensis, ad
Magnificos omniq[ue] laude di-
gnissimos legum Doctores, Do-
minum Petrum Cassaing, & Do-
minum Arnaldum Contadis, Nar-
bonenses,

INDIGESTVM EPIGRAMMA;

Iam redeunt lassæ brumali tempore Nymphe:
Iam fastidias, despice bruma, nubes.
Iam iam prata virent: iam iam sacra flumina
rident.
Cypria iam rendat carbaea latæ Venuæ:
Antra canunt, resonant sylue, iam florida
ruva:
Profert diniriaæ aurea terra suæ.
Iam gaudem sacris Nymphæ collidere in
auris,
Exulto nostris sic resonare sonis,
En ego concepi pigro sub frigore versus;
Qui doceo tardos ruit mouere pedes.
Si vacas indignis prabere cantibus aures;

Nunc placida nostros sumite fronte sales.
Arre docente choreas perfoltè currere rectas,
Vique vota dexera grata puella manu.
Doctores agitate precor, mea carmina insto
Inducio: variis non carinura lupis.

